

Departementaal Gerechtshof in Arnhem. Vonnis van 3 december 1803

Transcriptie: Jan v.d. Wijst

Joseph Anzée, Joseph Dozijn, Hendrik Goossens, Anthonij Albert,
Hendrik Tobmeijer, Gerrit van Rooij, Nicolaas Alexander,
Daniel Couwe, Joseph Prud'-homme, Anna Maria Kerssemeijer,
Margaretha Du Jardin, Margaretha Glezar, Elisabeth van Doll.

Gezien bij het departementaal Gerechts Hoff van Gelderland de informatie van s Lands wege genomen.

1e Over **Joseph Anzée** ook wel Joseph de Waal en de kleine Joseph genaamd, oud naar zijn zeggen 23 jaaren en geboren te Luik.

2e Over **Joseph Dozijn**, oud naar zijn zeggen 34 Jaaren en geboortig van Warem in het Luikerland.

3e Over **Hendrik Goossens** bijgenaamd Hent Poppe of Hein de Poep oud naar zijn zeggen 37 jaaren en geboren te Rotterdam.

4^e Over **Anthonij Albert** bijgenaamd Toon de Franschman naar zijn zeggen 38 jaaren geboren Heeswijk.

5^e Over **Hendrik Tobmeijer** ook wel de langen Hendrik genaamd naar zijn zeggen thans 20 jaaren oud.

6^e Over **Gerrit van Rooij** oud circa 21 jaaren en geboren te st Michielsgestel

7^e Over den zig noemenden **Nicolaas Alexander** naar zijn zeggen oud 32 jaaren en geboren te Brussel.

8^e Over Daniel Couwe ook wel **Daniel Daniels** genaamd oud naar zijn zeggen in de 20 jaaren en geboren in Venraij.

9^e Over **Joseph Prud'homme** naar zij zeggen in de 30 jaaren oud en geboren te Frilou in het land van Luik.

10^e Over **Anna Maria Kerssemeijer** oud naar haar zeggen in de 40 jaaren en geboren te Brussel.

11^e Over **Margaretha Du Jardin** oud naar haar zeggen 24 jaaren la Vacherie bij st Hubert.

12^e Over **Margaretha Glezar** naar haar zeggen oud 37 jaaren en mede geboren in het land van Luik. En eindelijk

13^e Over **Elizabeth van Doll** naar haar zeggen 31 jaaren en geboren in Helmond,

Alle zo binnen dit Departement gepretendeerd als van andere Gerechten overgenomen en thans Gev's bij Hove.

Mede gezien hunne concessie mits gaders gehoord het rapport van den commissaris tot derzelve examen gecommiteerd, waaruit gebleken.

Dat de eerste Gev's **Joseph Anzée** van zijn vroege jeugd af aan tot op dag van zijn apprehensie een zwervend en vagebondend

Leven geleid hebbende zig daarbij in de beginne meestal met bedelen heeft ermeerd. Dat hij gevangen zig intusschen in de jaare 1797 onder het regiment Dragonders in dienst van deze Republiek wel heeft geëngageerd gehad edog na verloop weinige maanden van het zelfve met eenige regiments goederen gedeserteerd zijnde daar na aanstonds zijn vorige levenswijze heeft gecontinueerd, hebbende hij Gev. zig daar bij niet ontzien

Van niet alleen binnen deze Republicq onder den valse naam van Jacob Stermans met eenige notie in kleine waaren te blijven rondzwerfen. Maar ook van zig aldaar in inzonderheid mede binnen dit Gewest met de meeste zijner thands mede gevangenen en een groot aantal andere befaamde voortvluchtige vagebonden huisbrekers en dieven op te houden. Te complotteren en met dezelve aan een aantal huisbreuken en roverijen en diefstellen gepaard met de verregaandste geweldenarij en ja zelfs met eenen afschuwelijke moord schuldig te maken.

Dat de tweede gevangen **Joseph Dozijn** al mede zijn eerste jeugd af aan een zwervend en vagebondend leven geleid heeft en ook daarbij met bedelen en nu en dan zo met eenige kleine negotie als met een schaarslijpers kar, maar mede hij rond ging de kost gewonnen, Dat de gevangene zig ook wel successievelijk. Zo onder de Luiksche Patriotten als in de Franse Armie en onder de troeps dezen staat als militair heeft geëngageerd gehad, dan dat hij gevangene daarvan telkens zeer kort daarna wederom afgemaakt en inzonderheid uit de laatst gemelden dienst na verloop van een half jaar gedeserteerd zijnde daarop dadelijk tot zijn vorig zwervend leven is teruggekeerd. Dat hij gevangene zig ook in het bijzonder in de laatste jaaren binnen deze Republicq heeft opgehouden en onder valsschen naam van Joseph van Assen de welke hij aanvankelijk ook de justitie als zijn rechte naam heeft willen opdringen gevagebondeerde waar bij hij Gevangene met eenige der medegevangenen is in kennis geraakt en even als de eerste gevangene met de zelve mitsgaders met een aantal andere vagebonden huisbrekers en dieven gecomplotteerd en zig aan diversen huisbraken en roverijen met de verregaandste geweldenarijen en zelve met moord gepaard gaande schuldig gemaakt heeft. En ofschoon hij gevangene daarbij volstandig is blijven persisteren in alles de zuivere waarheid zonder eenige agterhouding beleden te hebben en dat hij Gev'n zich nimmer te raden aan eenige misdaad van dien aard zoude hebben schuldig gemaakt, zo is het nog thans zo uit des geven eigenen confissien als uit de confissien van een aantal medepligtigen en andere ingekomme informatie niet allen gebleken niet allen gebleken dat gev. als nog in veel op handen opzichten en waarheid omtrent zijn vorig levens gedrag voor justitie heeft verborgen gehouden maar heeft dit een en ander ook als genoegzaam zeker moeten worden aangenomen dat de gev. zig reeds zedert een aantal

jaaren aan deze hoogst strafbare levenswijzen overgeven hebbende, behoord heeft tot die benden die welke eene geruime tijd lang in Luikerland en Brabant rondgezworven en die landen vermenigvuldigen alxice misdaden onveilig gemaakt hebben en dat de Gev. reeds in de jaaren 1798 ter dier zake in Turnhout geappreliendeerd geweest edog uit zijne gevangenis uitgebroken zijnde zig uit vrees verder vervolging der justitie met een aantal zijner medepligtigen op het territoir van deze Replublieq heeft gereliseerd en zig aldaar uit dien hoofde onder eenne valschen naam opgehouden.

Dat de derde Gev. **Hendrik Goossens** bijgenaamt Hent Poppe of Hein de Poep te Uden opgevoed zijnde en aldaar in zijne vroege jeugd rondgezworven en zig meestal met bedelen exneerd hebbende vervolgens tot meerdere jaaren gekomen dezen Staat gedurende eenigen tijd als soldaat heeft gediend. Dat Gev. daarna wederom naar Uden is geretourneerd en zig daarna in het huwelijk begeven hebbende vervolgens in de jaaren 1787 – 1788 in de voormalige heerlijkheden Oijen en Hernen successievelijk als justitie Dienaar is aangesteld van welke beiden bedieningen hij egter na een kortstondige waarneming al ras wederom is ontzet geworden.

Dat hij Gev. kort daar na zijn wettige vrouw heeft verlaten en zig met een ander vrouwspersoon waar mede hij zedert in concubinaatschap geleefd heeft, aan een zwervend leven overgegeven in welke levenswijze hij Gev. tot op den dag van zijne aprehensie, zonder eenige woonplaats of kostwinning gecontinueerd heeft en gedurende de welke ook hij Gev. zig met genoegzaam alle de mede Gevangenen mitsgaders met een aantal andere vagebonden en booswichten opgehouden en gecomplotteerd, en zig al mede met de zelve zig binnen dit gewest als elders aan een aantal huisbraken, roverijen en diefstallen vergezeld van eenen moord en andere geweldenarijen heeft schuldig gemaakt, waar in hij Gev. daar ook genoegzaam alleen zo voor hem zelve als voor zijne bijzit en kinderen zijn bestaan gevonden heeft.

Zijnde hij Gev. daar en boven reeds in den jaare 1796 bij het Gerecht van Neder Betuwe, en in den jaare 1798 te Wezel als een verdagt persoon en op suspicie van zig aan huisbraak in diefstal te hebben schuldig gemaakt, in handen der justitie geweest, waar uit hij Gev. zig egter door zijn hardnekkige en uitgedagte leugen en door zig te Wezel onder den valsschen naam van Hendrik de Blauw uit te geven heeft weten te redden, zodanig, dat aan hem de gevangenen op de genoemde plaats slegts wegens deszelves vagabonderen een bannissement van 5 jaaren uit den Ampte van Neder Betuwe, en op de laatstgemelte, eene Landes ontzegging op Po"eme van vestingsslaaf is opgelegd geworden.

Dat de vierde gevange **Anthonij Albert** bijgenaamd Toon de Franschman, die zig in den beginnen onder de valsseren naam van Anthonij Lammert heeft opgegeven al mede van zijn eerste jeugd af aan tot op den dag van zijne aprehensie een zwervend en vagebonderend leven geleid heeft meestal in gezelschap van andere landlopers en vagebonden en inzonderheid in de laatste jaaren al mede met de meesten zijner thans medegevangenen en een aantal andere booswigten met de welke ook hij Gev. gedurende eenen geruime tijd, deze en andere naburige Gewesten door menigvuldige gepleegde geweldenarijen en roverijen onveilig gemaakt heeft zodanig, dat hij Gev. heeft moeten belijden zo daar in als in het geen hij Gev. en de vrouwspersonen, waar mede hij successievelijk gelopen heeft met bedelen bij een zamelen, zijn bestaan gevonden te

hebben en zulks zonder genoegzaam eenige kostwinning, ofschoon ook hij Gev. dan eens door het rondlopen met eenige kleine negotie, dan weder door voor een korte tijd het stoelenmatten te exerceren en laatstelijk gedurende den tijd van ongeveer twee jaaren door een schaar slijpers kar met zig te voeren, en door zijne kinderen op een Viool en trom te laten spelen, den schijn heeft aangenomen van zig met dat een en ander te exerceren: aan welke hoogst strafbaar levense wijze hij Gev. zodanig is overgegaan geweest dat hij niet tegenstaande reeds in den jaare 1793 in 's Bosch ter zaake van gepleegde huisbraak en diefstal met eene geesseling en banmissement gestraft is geworden daar in tot aan zijn apprehensie gecontuneerd heeft niet allen maar zig, volgens de beschuldigingen van zommige zijner mede gevangenen bij de door hun gepleegde geweldenarijen, huisbraken en diefstallen veeltijds, zo al niet als derzelver Hoofd en Aanvoerder ten minste als den voornaamsten beleiden heeft gedragen.

Dat de vijfde gevangenen **Hendrik Tobmeijer**, naar zijn zeggen, zijn geboorteplaats niet kunnende opgeven, van zijn vroegste jeugd afaan binnen deze Republiek en elders, eerst met zijn moeder en zuster, mitsgaders, zo hij voor geeft, met zekere Jurrien, waar mede de eerstgenoemde eenigen tijd zou de gevagebonneerd hebben, en daarna met zijne zuster alleen rondgezworven en zig met bedelen exneerd heeft in welke levens wijze hij Gev. in meer gevorderde jaaren vergezeld van een vrouwspersoon, waar mede hij in concubinaatschap leefde, heeft gecontinueerd, daar bij nu en dan het stoelenmatten en zomstijds ook eenig boerenwerk exercerende, hebbende hij Gev. in dien tussentijd daar en boven zig tot twee herhaalde wijzen in dienst van de armee van deze staat, en daar na ook één maal in de keizerlijke armee geëngageerd gehad, dan waar van hij telkens een zeer korten tijd na zijne dienstneming gedeserteerd en daarna dadelijk tot zijn vorig zwervend leven wederom overgegaan is.

Dat hij Gev. door deze zijne van der jeugd af aan gehoudene levenswijze reeds zeer vroeg met eenige der mede gevangenen en andere landlopers, vagebonden, huisbrekers en dieven in kennis geraakt zijnde, zig nog zeer jong zijnde reeds bij de zelve gevoegd, zig nu en dan met de zelve opgehouden en zig eindelijk mede aan de zelve hoogst misdadige levens wijze geheel en al overgegeven, voorts daar in tot den dag van zijne apprehensie gecontinueerd heeft,

Dat de zesde Gev. **Gerrit van Rooij** in zijn jonge jaaren door zijnen vader Leendert van Rooij verlaten zijnde, zig als toen al mede aan een vagebonderend leven heeft overgeven en zig met bedelen exneerd.

Dat hij Gev. in deze zijne levens wijze tot op den dag van zijne apprehensie zonder eenige andere kostwinning voord gevaren zijnde, daarbij weldra zijn desgelijks vagebonderende vader wederom heeft aangetroffen en daarbij tevens successievelijk al mede is in kennis geraakt met eeniger zijner thans mede gevangenen en een aantal andere deze hoogst gevaarlijke booswigten met alle welke personen hij Gev. zig van tijd tot tijd opgehouden en reeds zedert eenige jaaren telkens wanneer zig daar toe eene gelegenheid opdeedt aan huisbraak en diefstallen waar in hij Gev. zedert dien tijd gedeeltelijk mede zijn bestaan vindt, schuldig gemaakt heeft. Dat hij Gev. daar en boven reeds in den jaare 1798 te Zwolle, en in den jaare 1800 te 's Bosch en in den jaare 1801 te Cleve op suspicie van zig aan dieverijen schuldig te maken in Detentie geweest zijnde zig egter daar uit telkens, zo door

het opgeven van den valse naam van Gerrit van der Schoot dewelke hij Gev. zedert eenige jaaren heeft aangenomen, als door andere leugenen gered heeft, zodanig dat hij Gev. op de beide eerstgenoemde plaatsen uit zijne gevangenis wederom is ontslagen geworden, terwijl hij te Cleve al mede hij destijds wierd beschuldigd hebbende kunnen overtuigd worden aldaar slegts wegens des zelves vagabonderen tot eene gevangenis van 7 maanden is gecondemneerd geweest, waar uit bij Gev. egter na verloop van eenige weken is uitgebroken.

Dat al verder ten aanzien van den zevende gevangenen zig noemende **Nicolaas Alexander** is gebleken. Dat hij Gev. voorgevende Nicolaas Alexander genaamd en te Brussel geboren te zijn, voords dat hij Gev. van zijn 15 Jaar onder het Keizerlijk regiment La Tour gediend en voor ongeveer 10 of 11 jaaren, als wanneer hij met mede Gevangenen Margarite Glesar zonder getrouwd zijn van het zelve paspoort zoude hebben gekogt, in dit een en ander hoogst waarschijnlijk de justitie al nog zoekt te misleiden naardien bij gedaane onderzoek de waarheid van deze des gevangenen voorgevens niet alleen niet is bevestigd geworden maar in tegendeel hij Gev. bij eenige ingekomen informatie met alle schijn van waarheid word opgegeven als zoude hij Gev. Henrij Hauteclercx genaamd zijn en mede behoord hebben tot de bende huisbrekers en rovers, Dewelke zig in Brabant en Luikerland opgehouden en zig aldaar aan een aantal enorme misdaden schuldig gemaakt hebben, terwijl hij Gev. daar en boven bij eenigen zijne thans mede Gevangenen onder geene naam als die van Hendrik of Henrij de Waal en Hendrik de Linnensnijder bekend is. Dan ofschoon hij Gev. daaromtrent tot het belijden der zuivere waarheid niet gebragt, of daar van naar gronden van rechten voor overtuigd heeft kunnen gehouden worden, zo heeft Gev. nothans moeten belijden.

Dat hij Gev. zedert het aantal jaaren dat hij met de medegevangenen **Marguirita Glesar** zoude getrouwd zijn, zig met dezelve aan een zwervend en vagebonderend leven heeft overgeven zonder wederom een vaste woonplaats te hebben gehad, uitgezonderd eenige maanden, dewelke hij Gev. voor 3 jaaren te Bakhoren bij Gent zoude hebben doorgebragt, hebbende hij Gev. zig in al dien tijd naar zij zeggen des zomers veeltijds met boerenwerk en des winters met het sneiden van schoenmakers=pinnen en het villen van paarde krenge wanneer hij die aan den weg vont liggen, voorts met 't geen zijne vrouw met breijen en in de laatste tijd dezelve als mede nu en dan ook hij Gev. met bedelen verzamelde erneerd.

Gelijk hij Gev. al wijders heeft moeten belijden, dat hij deze zijne levenswijze mede zedert eenen geruimen tijd binnen deze Republieq voortgezet hebbende hij Gev. zig daarbij met eenigen der thans mede gevangenen en andere hoogstgevaarlijke en al nog voortvlugtige booswigten heeft opgehouden en gecomplotteerd met allen maar zig ook met den zelve aan het plegen van eenige huisbraken, geweldenarijen en diefstallen heeft schuldig gemaakt. Terwijl hij Gev. daar en boven onder zeer suspiciën is liggende van ook dienaangaande de justitie alnog te hebben misleid en zig gedurende zijn vagabonderen binnen deze Republicq aldaar nog aan meerdere diefstallen te hebben schuldig gemaakt dan door hem zij geconfisseerd geworden.

Dat wijders de agste Gev. **Daniel Couwe** ingevolge deszelves confessien tot in het voorjaar van den jaare 1801 bij deszellers Vader op de Kouwe bij Venraij ingewoond en aldaar boerenwerk gedaan hebbende zig als toen van daar naar Brabant begeven heeft met

oogmerk om aldaar een dienst als schaapherder te zoeken. Dat Gev. egter kort daarna wederom vandaar weggegaan zijnde zig als toen buiten voorkennis van zijnen Vader naar Emmerik begeven en aldaar zeker vagebonderend vrouwspersoon Mie Meurs genaamd met dewelke hij Gev. reeds te vooren verkeerdt had heeft opgezocht. Dat Gev. vervolgens gedurende gem. jaar 1801 met het voor's vrouwspersoon in een concubinaatschap geleefd en met het zelve eerst te Emmerik en daarna te Cleve onder den valschen naam van Daniel Peters gewoond hebbende hij Gev. als toen met eenige zijner thans mede gevangenen en andere zig destijds te Emmerik opgehouden hebbende booswigten is in kennis geraakt en zig almede aan des zelve misdadige levens wijze heeft omgeven. En ofschoon hij Gev. is blijven persisteren zig nimmer voor dien tijd eenige diefstallen te hebben schuldig gemaakt voorts gedurende zijne voorm opwoning te Emmerik en Cleve zig steeds met het doen van onderscheiden werk te hebben bezig gehouden zo is het nog thans uit de daaromtrent ingewonnen informatien gebleken dat Gev. zig gedurende den laatsten tijd niet alleen diverse malen onder eenig valsch voorwendsel van Emmerik heeft geabsenteerd gehad maar dat hij ook in der daad destijds met eenige bekende landlopers en booswigten vagebonderende is aangetroffen uit hoofde van welk een en ander hij Gev. dan ook voor overtuigd moet gehouden worden van de justitie al nog door leugenen te hebben misleid, en hij Gev. dien volgens onder geene geringe verdenking gebragt is van zig niet alleen ingevolgen de accusatien van een zijner mede Gevangenen destijds aan het begunstigen van dieverijen te hebben schuldig gemaakt, maar ook inderdaad zelve meer diefstallen gepleegd te hebben dan hij Gev. bij zijne Confessie aan de justitie geopenbaard heeft.

Dat wat den negende Gev. Joseph Prud'homme betreft de zelve na ingevolge zijne voorgevens tot ongeveer in zijn 16^e jaar bij zijne Grootvader te Freloux in Luikerland ingewoond en aldaar met het doen van boerenwerk den kost verdiend te hebben, zig vervolgens successievelijk als militair in diverse diensten heeft geëngegeerd gehad. Dat Gev. omtrent den Jaare 1795 van de Fransche armee gedeserteerd en daar na wederom naar Freloux gegaan zijnde aldaar als voren voor den kost zoude gearbeid hebben en zulks tot in den beginne van den jaare 1797 als wanneer Gev. zig naar deze Republieq begeven en zig als Dragonder in dienst van de zelve geëngageerd heeft, Dat Gev. tot op den dag van zijne apprehensie in dezen dienst gecontinueerd en zig een en andermaal in zonderheid in den jaare 1801 van deszelves regiment met verlof geabsenteerd hebbende hij Gev. in plaats van zig gedurende dat verlof op een eerlijke wijze te gedragen zig in dien tijd met eenige zijne thans medegevangenen en een aantal andere hoogst strafbare booswigten heeft opgehouden met de zelve gevagebondeerd, gecomplotteerd en zig al mede aan het plegen van roverij gepaard met verregaande mishandelingen heeft schuldig gemaakt. Terwijl hij Gev. zo door zijn veelvuldige leugenen waar mede hij de justitie heeft misleid en waar door hij getragt heeft voor dezelve zijn verder gedrag gehouden te verbergen als door diverse ten zijne laste ingekomen informatien daar en boven ten uittersten word bezwaard en onder de vehemenste suspensie en is liggende van niet alleen van zijn eerste jeugd af aan en vervolgens van tijd tot tijd gevagebondeerd en een misdadig levens gedrag gehouden te hebben maar ook in 't bijzonder dat hij Gev. gehoord heeft tot de in het land van Luik en Brabant geëxisteerd hebbende bende rovers : dat hij Gev. daarbij bekend is geweest onder den naam van Le Bottij of Mouton en dat hij Gev. zig zo wel met dezelve aan diverse violente roverijen als afzonderlijke van tijd to tijd aan het plegen van andere diestallen heeft schuldig gemaakt. Dat wijders ten laste van de

voornoemde Gevangenen zo dit den zelve eigen confissien als uit goede informatien in het bijzonder volledig constieerd van alle de navolgende door eenigen dezer gevangenen telkens gezamenlijk of ook met meer andere personen gepleegde feiten : Als

1^e Dat de Gev. Anthonij Albert en Gerrit van Rooij zig in de nagt van den 17 maart 1798 hebben schuldig gemaakt aan een huisbraak in het bestelen van den winkel ten huize van Jacob Otten te Putten waarbij zij Gevangenen door middel van een ploegijzer het vengster hebben opengebrooken en daar door naar binnen in den winkel gekomen zijnde, uit de zelve eenig laken catoen linnen, eenige paaren koussen en meer andere zoortgelijke winkelgoederen gestolen hebben waar mede zij gevangenen benevens de mede Gev. Anna Maria Kerssemeijer zig naar Zwolle hebben begeven alwaar deze goederen vervolgens door de Gevangenen Anthonij Albert en des zelve vrouw voornoemde mede Gev. Anna Maria Kerssemeijer zijn verkogt geworden, zijnde de mede Gev. Gerrit van Rooij als toen door hunne voor een zilveren horologie en eene drie gulden voor zijn gedeelte uit gekogt.

2^e Dat de Gev. Hendrik Goossens, Anthonij Albert, Hendrik Tobmeijer zig in de maand augustus daar aan volgende hebben schuldig gemaakt aan een huisbraak en diefstal ten huize van Barend Ganzeman wonende te Deijl, waar bij zij Gevangenen na vooraf te vergeefsch beproefd te hebben om voor in gem. huis ter plaatze alwaar de winkel stond in te breken met een ladder van buiten naar het zolder vengster zijn geklommen, welk vengster zijlieden vervolgens opengebroken hebben en daar door binnen 's Huis gekomen zijnde uit hetzelfde en uit eenne daar in zijnde winkel gestolen en mede genomen hebben, behalve diverse mans en vrouwe klederen een aanzienlijke quantiteit winkelgoederen bestaande in een aantal zakdoeken diverse stukken laken bombazijde sergie en meer andere soorten van alle waaren waar mede de gevangenen zig vervolgens naar Nijkerk begeven hebben alwaar zij de zelve, behalve 't geen daar van door hun L tot eigen gebruik en door de gevangenen Hendrik Goossens en Anthonij Albert tot gebruik voor hunne vrouwen en kinderen is uitgehouden verkogt hebben zijnde de Gev. Hendrik Tobmeijer daar bij voor zijne portie uitgekogt voor 10 guldens en eenige weinige goederen.

3^e Dat de gevangenen Hendrik Goossens, Anthonij Albert en Hendrik Tobmeijer tijdens zij gevangenen zig te Nijkerk bij gelegenheid van den verkoop der bovengem. te Deijl gestolen winkel goederen waren onthoudende, zig weinige dagen daar na van daar hebben begeven naar het dorp Twello met oogmerk om aldaar den winkel ten huize van Wolter Jan Hattink te bestelen. Dat zij gevangenen des avonds aldaar aangekomen en den volgenden nagt werkelijk door de muur in gem. huis zijn ingebroken, dan dat bevindende dat de winkel aldaar wat verzet en dat in een vertrek, alwaar eenige menschen sliepen waren uitgekomen, zij gevangenen zig dadelijk van daar hebben weggemaakt eenige weinige oude klederen de welke in gem. vertrek voor aan bij het gebroken gat lagen mede nemende waar mede zij gevangenen zig vervolgens weder naar Nijkerk en naar daar de aldaar agtergelaten vrouws personen hebben begeven.

4e Dat de Gevangenen Joseph Anzée en Anthonij Albert zig in den nagt van den 6e oktober van dat zelve jaar hebben schuldig gemaakt aan een huisbraak en het bestelen van den winkel ten huize van Jan Kusters te Herwaarden waar omtrent het zo uit der gevangenen confessie als uit de daar over ingewonnen informatie is gebleken. Dat de afspraak tot het

plegen van deze diefstal door deze beide gevangenen mitsgaders door den mede Gev. Hendrik Goossens gemaakt zijnde, zij Gevangenen zig des avonds te voren onder hun driën begeven hebben ten huizen en herberge van Derk Hak wonende te Alphen. Dat de Gev. Hendrik Goossens zig aldaar inden drank te buiten gegaan hebbende, zulks ten gevolge heeft gehad, dat wanneer zij Gevangenen zig van daar, ter uitvoering van dezen voorgenomen diefstal op weg begeven hadden, de Gev. Hendrik Goossens als door zijn dronkenschap buiten staat om met de beide anderen Gevangenen de weg te vervolgen onder weg is blijven liggen en zo doende van de Gevangenen Joseph Anzée en Anthonij Albert afgeraakt.

Dat deze beide Gevangenen des niet tegen staande voord gegaan en aan het huis van Jan Kusters voor'n te Herwaarden gekomen zijnde aldaar vervolgens na vooraf eenige pallissaden, dewelke tusschen dit en het daar naast gelegen huis stonden uit de grond te hebben gerukt een gat door de zijmuur gebroken hebben, waar voor de Gev. Joseph Anzée in de winkel is gekropen en de goederen aan den mede Gev. Anthonij Albert heeft aangegeven, met welke goederen, bestaande in diverse stukken linnen, bombazijde, vries catoenen, kousen, neusdoeken en meer andere soortgelijke winkelgoederen, zij Gevangenen zig vervolgens met agterlating van een hoed en een paar schoenen door den Gev. Joseph Anzée over de Whaal en naar den Lingekant alwaar hunne vrouwen te voren door hunne L besteld waren, begeven hebben, waar na vervolgens deze goederen successievelijk te Culemborgh en Nijkerk zijn verkogt geworden.

5e Dat de gevangenen Anthonij Albert_ en Gerrit van Rooij zig met andere en wel zo zeggen met laatstgenoemde vader

Leendert van Rooij, Nol van der Sanden en Jan Hofman_in de maand februarij van den jaar 1799 hebben schuldig gemaakt aan violente huisbraak, gepleegd geweld en roof ten huise van Johannes Opreijs in het Kerspel Lhoo in het Cleefsche gelegen waaromtrent de navolgende circumstantien ten process voor komen. Dat de Gevangenen en verdere medepligten mitsgaders de mede gev. Anna Maria Kerssemeijer vooraf successievelijk wielderden zijn zamen gekomen en aldaar de afspraak tot het plegen van deze huisbraak en diefstal gemaakt hebben. Dat zij gevangenen en verdere complicus zig dien ten gevolge naar het voorgen huis hebben op weg begeven en het zelve des nagts met een boom opengelopen hebbende, zo daarna zijn naar binnen gekomen. Dat daarop een hunner terstond de vrouw uit den huize een pistool op de borst gezet heeft met bedreiging, dat het er voor zoude gaan wanneer zij niet zweeg, terwijl zij gevangenen en verdere medepligtigen vervolgens deze benevens de verdere huisgenoten dadelijk aan handen en voeten hebben gebonden dat de kast opengesloten en het daar in zijnde benevens eenig ander in huis gevonden goed in zakken gepakt hebbende zig daar mede hebben weg begeven latende de bewoonders van dat huis in voegen voors gebonden liggen. Dat daarop met deze goederen bestaande in meest alle de in voors huis gevonden klederen, diverse stukken vleesch of spek en eenig gemaakt goud en zilver naar wielderden zijn teruggekeerd, alwaar de klederen en het vleesch terstond onder hunne verdeelt is geworden terwijl de mede Gevangenen

Anna Maria_Kerssemeijer_en nog een ander vrouwspersoon nog dienzelvden dag met het gemaakte goud en zilver werk naar Nijmegen zijn gegaan en het zelve aldaar verkogt hebben.

6e Dat de Gevangenen Joseph Anzée, Hendrik Goossens, Anthonij Albert, en Hendrik Tobmeijer, ingevolge huns Confessien met Hendrik de Bruin zwager van de Gev. Anthonij Albert en Hannes van der Meide hebben gepleegd de gewelddadige huisbraak roof en geweldenarijen in de nagt van den 8 aug. 1800 voorgevallen ten huize van Jan Haagsman woonende op den Ham onder Buuren waaromtrent in 't bijzonder is gebleken. Dat de Gevangenen en verder medepligtigen met de bij hunnen zijnde vrouwspersoon in een weide tusschen Est en Meteren zamen gekomen zijnde aldaar de afspraak tot het bestellen van dit huis alwaar de Gevangenen

Anthonij Albert en Anna Maria Kerssemeijer eenige dagen te voren geweest waren gemaakt is. Dat de Gevangenen en verdere complices zig daarop dien zelvden avond derwaards begeven hebben nadat hunne vrouwspersonen vooraf van hun luiden weg en naar den Maaskant gegaan waren. Dat zij Gevangenen met denzelver medeplichtigen bij het voorn huis gekomen zijnde hetzelfde terstond ingevolge eene te voren gemaakte afspraak met een boom opengelopen en de bewoonders met derzelver kinderen aan handen en voeten gebonden hebben waar na door hunnes de al daar in huis gevondene goederen bestaande in een aantal mans en vrouwe klederen en eenig vleesch en spek, goud en zilver werk en eenig geld zijn geroofd en medegenomen. Dat hier bij ook aan een der huisgenoten een snede met een mes over den arm is toegebracht, voorts aan de vrouw van den bewoonder Jan Haagsman een paar goude oorbellen uit de ooren genomen en een coraleketting met een goude boot van den hals gerukt.

7e Dat de Gevangenen Joseph Anzée en Gerrit van Rooij zig met anderen die zij zeggen bestaan te hebben in de persoon van Joseph Conrad Fus, en Arend van der Ven, Peter Jan Gerrits, Polland Gronnier, Pierre Massin, Joseph en Henrij Delhé, Guillaume Cola bijgenaamd de scheele Claas en nog twee andere manspersonen, in den nagt van den 19 maart 1801 hebben schuldig gemaakt aan een violente huisbraak, roof en gepleegde geweldenarijen, ten huise van Harmen Hanen of Herman Rutten wonende te Oeffelt; waaromtrent het al mede, zo uit der Gevangenen confessien als andere informatie is gebleken. Dat deze huisbraak en Roof tuschen de Gevangenen en verdere medepligtigen te Aarle zijnde afgesproken, zij zig te zamen ten getale van 13 derwaards hebben begeven.

Dat vooraf een gat onder een agter deur van gem. huis hebben gemaakt, en daar door naar binnen gekropen zijn, waarop twee binnen deuren met geweld opengelopen en zig dadelijk gedeeltelijk met Sabels gewapend naar de bedsteden waar in de bewoonders sliepen begeven, dezelve aan handen en voeten gebonden en zommige hunner door stokslagen en andere mishandelingen, mitsgaders door zware en moorddadige bedreigingen tot het aanwijzen van hun geld genoodzaakt hebben, dat deze aanwijzing eindelijk door een der bewoonders geschied zijnde zij Gevangenen en verdere medepligtigen vervolgens van daar mede genomen en geroofd hebben circa F 700,-- aan geld, een zilveren beugel en eenige gouden en zilveren ringen; al het welk daar na onder hunne is verdeeld geworden.

8e Dat de gevangenen Joseph Anzée en Joseph Dozijn zig, ingevolge derzelve confessie met Pierre Massin, de drie gebroeders Matthijs, Joseph Toussaint en Henrij Delhé, Joseph Consard, Guillaume Cola of scheele Claas, Jexo Hassing en zekeren Juxa hebben schuldig gemaakt aan de in de nagt van den 21 april daar aan volgende gepleegde violente huisbraak, roof en geweldenarijen ten huise van Michiel Peter en Anneke Berkers en Hendrik Vlemming woonende op de Hoeve Bomené genaamd bij Binderen even buiten de stad Helmond zijn de ook daaromtrent gebleken en door deze Gevangenen beleden. Dat zij gevangenen met derzelve medepligtigen ingevolge eene te voren daartoe te Geldrop gemaakte afspraak onder hun 10 zijn bij een gekomen aan de Helmondsche Moolen; dat zij vervolgens naar het gemelde huis begeben en het zelve met een zwaar hout opengelopen hebben. Dat zij daarna gedeeltelijk zwart gemaakt daar binnen gekomen zijnde alle bewoonders aan handen en voeten gebonden dezelve met pistolen en messen, waar mede zijne voorzien waren, zeer zwaare bedreigingen, ja zelves van de dood gedaan hebben niet alleen, maar ook door slagen en andere mishandelingen genoodzaakt zijn om hun geld en goed aan te wijzen, waarop de binnen 's huis staande kisten en kasten ten deele met sleutels geopend ten deele opengebroke en eene aanzienlijke som comptante penningen mitsgaders veelerhande soorten van goude en zilverwerk eene groote quantiteit mans en vrouwe klederen voorts linnen en wollen en eenig huisraad ingepakt en geroofd hebben met welk een en ander zij zig vervolgens van daar hebben weg begeben latende de bewoonders als voormeld gebonden liggen de geroofde goederen daar na door hunne onderling in een weide een uur of drie van daar gelegen zijn gedeeld.

9e Dat de gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn, Hendrik Goossens en Anthonij Albert ingevolge derzelve confessie met Jan den Brabander en Hendrik de Bruin schuldig zijn aan de violente huisbraak, roof en geweldenarijen ten huise van Jan van Unen wonende op de Bergen onder Herwaarden in den nagt van den 29 april 1801 daar aan volgende gepleegd; waar bij nadat vooraf op de deur van het gemelde huis mitsgaders op de glazen en vengsters zeer groote violentie gepleegd was, vervolgens de deur almede met een zwaare boom of balk is opengelopen geworden terwijl de bewoonders van gemelde huis vervolgens onder zwaare bedreigingen en mishandelingen aan handen en voeten gebonden en tot het aanwijzen van hun geld en goed zijn genoodzaakt zijnde daarop door deze Gevangenen en verdere compliceene aanzienlijke som comptante penningen, diverse soorten van gemaakt goud en zilverwerk, eene quantiteit mans en vrouwe klederen en verder lijfstoebehoren voorts eenig spek en vleesch uit de door hunne gedeeltelijk opengesloten en gedeeltelijk opengebroke kisten en kasten ingepakt en vervolgens al vorends ten gem. huise nog eenig gebraden vleesch wijn en bier uit den kelder gehaald en aldaar genuttigd te hebben, mede genomen en verdeeld geworden.

10^e Dat deze zelfde Gevangenen Joseph Antzec, Joseph Dozijn, Hendrik Goossens en Anthonij Albert weinige dagen daarna en wel in de nagt van den 4 maj 1801 daaraan volgende ingevolge derzelve confessein met den broeder van den Gev. Joseph Dozijn, Guillaume Dozijn genaamd gecommuteerd hebben eene violente huisbraak, roof en geweld ten huise van Anthonij de Ruiters woonende in de Geert onder Culemborg waar omtrent het almede is gebleken. Dat bij de verdeling der goederen ten huise van Jan van Unen op de bergen onder Herwaarden gestolen de afspraak tot het plegen van deze

huisbraak en diefstal reeds gemaakt en dien ten gevolgen des avonds te voren alle de medepligtigen op den Dijk bij Culemborg bij een gekomen zijnde zij zig van daar naar gem huis op weg hebben begeven; en bij het zelve gekomen zig van licht voorzien hebbende, dit huis met een boom open gelopen de bewoonders aan handen en voeten gebonden en vervolgens uit het zelve geroofd en mede genomen hebben eene aanzienlijke Som gereed geld diverse stukken gemaakt goud en zilverwerk mits gaders eene grote qualiteit mans en vrouwe klederen en verder lijfstoebehoren. Welke goederen zij de houtheid gehad hebben in dat huis zelve ter preesentie der bewoonders onderling te verdelen.

11e Dat de Gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn en Hendrik Goossens, al verder zig met andere complices die zij Gevangenen zeggen geweest te zijn Pierre Massin, Pierre Duhaj, Guillaume Dozijn en Joseph Delhé in de nagt van den 22 julij Des zelveden jaar 1801 hebben schuldig gemaakt aan de violente huisbraak gepleegd en getenteerde roof ten huize van de weduwe H. Verweij, wonende op de bouwhof den kleine Mastmolen onder Est in den Ampt van de Thielerswaard gelegen. Ten aanzien van welk fait uit der gevangenen Confessiens benevens de genomen informatieen appaareert Dat de Gev. Hendrik Goossens bij wien dit huis bekend was tot het besteelen van het zelve den voorslag aan de mede Gev. Joseph Anzée op de Veluwe gedaan hebbende, deze beide Gevangenen daar op te zamen naar de Lingekant zijn gegaan, ten einde andere camaraden op te zoeken. Dat zij Gevangenen mede Gevangenen Joseph Dozijn en de verdere medepligtigen aldaar aangetroffen en zig vervolgens alle te zamen, Zijnde 7 in getal, waar het voormelde huis begeven hebben, met oogmerk om het zelve open te lopen, de Bewoonders te binden en als dan te bestelen. Dat wanneer ten dien einde reeds ligt aangestoken en met een zwaar hout op de bovendeur van Gem huis gelopen hadden, de bewoonders intussen zijn wakker geworden en zig ter verdediging van hunne woning bij gemelde deur in de gang geposteerd hebben, als wanneer het verder gebeurd is dat de boven deur door het herhaald lopen op dezelve eindelijk los en aan stukken gesprongen, edog des niet tegenstaande door de bewoonders van binnen wederom toegemaakt zijnde geworden de Gev. en compliceren daarop van buiten met een Degen, Bajonet of ander driekant scherpgeweer door de deur naar de bewoonders binnen 's huis hebben gestoken, zodanig dat daar door aan dezelve diverse aanzienlijke wonden zijn toegebracht geworden.

Dat de Gevangenen en medepligtigen intusschen hun geweld om de deur te openen van buiten verdubbelde zulks ten gevolge heeft gehad dat het hun in de weerwil van de daar tegen aangewende pogingen der bewoonders eindelijk gelukt is om de bovendeur te doen open springen Dat egter de onder deur door middel van een grendel gesloten blijvende en de Gevangenen in verdere complices ziende dat hunne pogingen om ook deze te openen door de tegen stand der bewoonders vruchteloos waren daarop aan dezelve hebben toe geroepen "dat zij hun geld zouden af geven of dat men hun anders vermoorden zouden"

Dat op het antwoord der bewoonders dat zij geen geld hadden eenige der gevangenen of complices over de openstaande bovendeur naar dezelve hebben gesmeten met houten en stompen, dewelke aan een mijt bij het huis lagen, waar door deze zodanig getroffen wierden, dat zig genoodzaakt zagen om voor een ogenblik in de gang naar agteren te wijken. Dat daarop egter een der bewoonders met een dorschvlegel naar voren gelopen zijnde, terwijl een andere hunner naar boven op den zolder ging en aldaar uit het dakvenster om hulp riep, de Gevangenen en der zelve verdere medepligtigen als toen na

bevorens nog naar den laatst gemelde bewoner met eenige knuppels gesmeten te hebben en na eenig geschreeuw zijn afgetrokken zonder hun oogmerk te hebben bereikt.

12e Dat deze gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn en Hendrik Goossens na invoegen voorm. Door de bewoonders van het erve den Kleine Mast moolen te zijn afgewezen zig nog dien zelfden nagt ingevolgen hunne confissien met alle de boven gem. medepligtigen naar de kant van Leersum hebben op weg begeven met oogmerk om aldaar de volgende nagt een groot boeren huis, het geen de mede Gev. Joseph Dozijn geweten had te gaan bestelen. Dat zij dien volgende nagt ook tot bij de schuur van het voorm. huis zijn genaderd en reeds tot het openlopen van hetzelfde en hoedanig deze diefstal verder ten uitvoer te brengen besloten in overleg gemaakt, dog daar van wederom afgezien hebben op het vernemen dat dit huis door een te groot aantal personen bewoond wierd en als toen onderling hebben afgesproken om, vermits aldaar overal goede en welgezetene boeren woonden, aan het eerste huis het geen zij zouden aantreffen hunne voor genomen huisbraak en diefstal ter uitvoer te brengen.

Dat dan ook zijn gekomen aan het huis van Anthonij Spijkhoven wonende onder Leersum en zig als toen aan de ten gem. huize in den voors nagt van den 23 julij 1801 gepleegde huisbraak, roof en geweldenarijen hebben schuldig gemaakt waar omtrent het zo uit der Gevangenen cofessien als andere informatie is gebleken. Dat de gevangenen en derzelve medepligtigen des nagts tusschen 12 en 1 uur in het voorm. Huis met een paal hebben opengelopen en vervolgens daar binnen gekomen zijnde alle de bewoonders aan handen en voeten gebonden aan dezelve hun geld afgevorderd en zommige hunner tot het aanwijzen van meerdere penningen door diverse mishandelingen en bedreigingen genoodzaakt hebben; dat daar en boven een der bewoonders dewelke een geweer grijpen wilde om zig daar mede te verdedigen door hunnen zodanig met knuppels aan het hoofd is geslagen en mishandeld, dat hij sterk bloedende en bedwelmd ter aarde is neder gevallen; waar na de binnen 's huis zijnde kisten en kasten gedeeltelijk opengesloten en gedeeltelijk opengebroken en vervolgens alle de door hun gevonden comptante penningen benevens gemaakt goud en zilverwerk; voords eenig spek en vleesch van daar mede genomen en geroofd hebben.

13e Dat ook deze Gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn en Hendrik Goossens met andere en wel volgens hunne confissien met Pierre Massin Mathijs Joseph Delhé, Pierre Duhaj, Guillaume Dozijn zig vervolgens in de nagt van 19 Augustus daaraan volgende hebben schuldig gemaakt aan en tegenswoordig geweest zijn bij de in voorscheven nagt in de Ampte van Doornspijk buurtschap Hoog Bijssel ten huize van de gebroeders Jan en Hendrik Lammerts Gepleegde violente huisbraak en roof gepaard met eene afschuwelijke moord van den persoon van wijlen Jan Lammerts voormeld en andere verregaande geweldenarijen en welk fait zig volgenter wijze heeft toegedragen.

Dat het voormelde huis door de Gevangenen en der zelve medepligtigen door middel van een boom opengelopen en zijne zodoende daar binnen geraakt zijnde eenigen hunner daarop duidelijk den persoon van wijlen Jan Lammerts, dewelke uit zijn bed gesprongen zijnde hoogst waarschijnlijk ter zijne verdediging naar een geweer had willen grijpen, hebben aangevallen, ter nedergeveld en vervolgens aan handen en voeten gebonden.

Dat voorm. Jan Lammerts in dien toestand zig bevindende door een of meer dezer gezamenlijke booswigten door een steek die den zelven met een mes in het hart is toegebracht van het leven beroofd en vermoord geworden is, terwijl ook eenigen hunne de meid Hendrikje Gerrits, dewelke zig met de vlucht had zoeken te redden aangegrepen een slag met een melk juk aan het hoofd gegeven en vervolgens aan handen en voeten, benevens een doek voor haar oogen gebonden en op den grond gesmeten hebben en voorts al mede den persoon van Hendrik Lammerts in zijn bed met geweld aan handen en voeten hebben gebonden, en door slagen en door denzelven een mes op de keel te zetten en andere zware bedreigingen genoodzaakt om zijn geld aan te wijzen, Dat de Gevangenen en verdere medepligtigen vervolgens de kisten en kasten opengebroken en den persoon van Hendrik Lammerts zo wel als deszelves ontzielde broeder Jan Lammerts, de gouden en zilver knopen dewelke zij aan hun lijf droegen hebben ontnomen na al het welk zij de dienstmeid Hendrikje Gerrits in voegen voors gebonden en geblinddoekt opgenomen in de kelder geworpen en zig vervolgens van daar weg begeven hebben mede nemende eenig geld, diverse soorten van gemaakt goud en zilverwerk en eenige lijfstoebehoren, en latende de bewoonders in dien verschrikkelijke toestand liggen; waar uit dezelve niet voor des andere dag s'morgens door de buuren, dewelke hun gekerm hoorden zijn gered, als wanneer zij in die zelve situatie zijn gevonden zo als ook bij gerechtelijke visitatie van het voors lijk is gebleken dat de aan hetzelve toegebrachte wonde door de longe tot in het hart was doorgedrongen en dat die wonde aanstonds onvermijdelijk den dood van Jan Lammerts heeft moeten ten gevolge hebben. En ofschoon deze Gevangenen zig ieder in het bijzonder van 't eigenhandig ombrengen van den zo gruwelijk vermoorden Jan Lammerts hebben tragten te excuseren, zo hebben de zelve egter niet kunnen ontkennen bij het gepleegde te zijn tegenwoordig geweest, daar bij de een meer de ander minder geadsisteerd en van de roof geprofiteerd te hebben.

14e Dat de Gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn en Joseph Prud'homme zig in gevolge huns confessien met Pierre Massen, Joseph Delhé, Pierre Duhaj en Guillaume Dozijn in de nagt van 16 september des zelvden jaars 1801 hebben schuldig gemaakt aan eene violente roof, gepaard met geweldenarijen en andere mishandelingen den bewoonderen aangedaan ten huize van Teunis Vettewinkel wonende onder Wijhe in Overijssel alles met deze omstandigheden. Dat de Gevangenen en verdere medepligtigen na op de markt te Delden te zijn zamen gekomen en aldaar de afspraak tot het plegen van deze diefstal gemaakt te hebben zig daarop den volgende dag in twee of meer partijen derwaards op weg hebben begeven. Dat vervolgens des avonds dicht bij deze woning wederom bij een gekomen zijn en aldaar hebben afgesproken om dezelve open te lopen en de bewoonders aan handen en voeten te binden. Dat ook ten dien einder reeds een vonder genomen en zig met het zelve voor de voordeur van deze woning in postuur gesteld hebbende als toen egter door hunne is ontdekt geworden, dat deze deur die uit hoofden een der huisgenoten wiere ingewagt nog niet was toegemaakt, ongesloten was, als wanneer zijne, zonder dat het voorgenomen geweld daar aan behoefden te plegen zig dadelijk binnen het huis begeven hebben en zig aldaar terstond met de blanke messen voor de bedsteden geplaatst en de daar in liggende bewoonders onder het toebrengen van eenige slagen en andere mishandelingen, waar bij aan zommige derzelve het mes op de keel gezet en ook aan een der bewoners een aanmerkelijke snede aan het hoofd en op de hand toegebracht is aan handen en voeten gebonden en genoodzaakt hebben om zig

stil te houden, na al het welk de kisten en kasten geópend en gedeeltelijk met een ploegijzer opengebroken hebben, voorts van daar geroofd en mede genomen een aantal goederen bestaande meestal in comptante penningen, voorts in diverse soorten van gemaakt goud en zilver werk eenige stukken linnen en lijfstoebehoren ,alles daar na door hunner onderling verdeeld.

15e Dat de Gevangenen Gerrit van Rooij en Daniel Couwe zig ingevolge hunne confessien met Pierre Massin, Joseph Delhé en Hendrik Meurs in den nagt van den 9 november des jaars 1801 hebben schuldig gemaakt aan een violente braak en getendeerde roof aan de Roomsche Cathol. Kerk en Pastorij te Beek bij 's Herenberg waar omtrent al mede consteert Dat zij Gevangenen en verdere medepligtigen zig van Emmerik naar deze kerk begeven hebbende, met het oogmerk om dezelve te bestelen, vooraf van een daar bij op het land staande ploeg het ijzer genomen, en daar mede den dorpel waar op de deur der kerk rustte geforceerd hebben; Dat vervolgens één hunner onder dezelve is heenen gekropen en deze deur van binnen geopend heeft, waar door zij alle naar binnen in de kerk zijn gekomen. Dat op hun vervolgens genomen besluit om de in de kerk uitkomende deur van het Pastorij huis te openen en om daar na den Pastor zelve te binden, met een zwaar stukhout tegen de deur zijnde gelopen, zodanig dat dezelve verbrijzeld is geworden; dat nogthands door een zware ijzere boom, dewelke dwars voor dezelve heen zat, aan hunne het indringen belet zijnde, de Priester intuschen door het geraas wakker geworden, om hulp heeft geroepen, waar na met het lopen tegen deze deur nog eenigen tijd gecotinueerd dog vervolgens van hun voornemen afgezien en zig met de vlugt gered hebben.

16e Dat gevangenen Joseph Anzée, Gerrit van Rooij en Daniel Couwe met meer complices die zij die zij zeggen geweest te zijn Derk van Hout en Isaak Koentse in den nagt van den 18 december daaraan volgende zig hebben schuldig gemaakt aan de violente huisbraak roof en gepleegde geweldenarijen ten huise van Barend Messing onder 's Herenberg buurtschap Lengel woonagtig naar welke woning zij gevangenen en verdere medepligtigen zig des nagts van Emmerik begeven hebbende een hunner vervolgens door een klein vengster aldaar is in huis gekropen en daarop van binnen de deel deur heeft geopend. Dat alzoo alle op de deele gekomen zijnde en vervolgens een binnen deur, door middel van een bijl met geweld geopend hebbende zig dadelijk met de blanken messen naar de besteden alwaar de bewoonders te bed lagen begeven en dezelve onder zware bedreigingen als van hun te vermoorden vuur te ontsteken en hun dan in de schoorsteen te zullen ophangen aan handen en voeten gebonden en de sleutels mitsgaders het geld afgevorderd hebben; dat daarop de kisten en kasten geopend en het daar in gevondene bestaande in een quantiteit mans en vrouwe klederen gemaakt goud en zilverwerk en eenig geld hebben ingepakt en zig daar mede naar Emmerik begeven alwaar dezelve ook gedeeltelijk bij deze Gevangenen en verdere complices gevonden en vervolgens aan de eigenaren zijn gerestituéerd,

17e Dat de gevangenen Joseph Anzée en Joseph Dozijn ingevolge hunne confessien met Pierre Massin en Derk van Hout in den nagt van den 22 december 1801 zig hebben schuldig gemaakt aan de violente huisbraak gepleegd geweld en gelenteerde roof ten huise van Wessel Pelgrim wonende in de Duizend Vreezen onder Gorsel, waaromtrent het is gebleken, Dat deze gevangenen in dezelve complices zig van Emmerik naar Zutphen

en van daar naar het voors huis hebben begeven met oogmerk om het zelve te bestelen, voorts des nagts circa 12 uren de deur met een daar bij gelegen blok hebben opengelopen. Dat drie dezelve daarop binnen 't huis gekomen zijnde een hunner zig dadelijk naar het bed waar in Wessel Pelgrim en des zelve vrouwe lagen begeven heeft en met blanke mes in de hand op het zelve is gesprongen, den eerstgemelde bij de borst gevat, in het bed omgedraaid en zowel als dezelve vrouw genoodzaakt heeft alzo te blijven liggen onder bedreiging van hun anders met het mes te zullen Doorsnijden,. Dat de beide andere medepligtigen midderwijl verder in huis doorgedrongen zijnde met oogmerk om de overige aldaar te bed liggende huisgenoten te binden en een derzelve ten dien einde reeds werkelijk aangerand en mishandeld hebbende, het intusschen aan eenige andere aldaar in huis zijnde personen gelukt is buiten het huis te geraken en om hulp te roepen. Dat de gevangenen en de derzelve medepligtigen zig daar door genoodzaakt ziende het voorn huis te verlaten, in den beginnen al vlugtende door eenige der bewoonders, dewelke zig intusschen van schietgeweer hadden voorzien, zijn vervolgd geworden, dan dat zij gevangenen zig met derzelve complices kort daarop wederom geposteerd, ja zelvede bewoonders iteratiefelijk uitgedaagd hebbende opnieuw op het huis en op de voormelde bewoonders zijn aangekomen en daar door de laatstgem. in de noodzakelijkheid gebragt hebben om tot derzelve verdediging op hun te schieten 't welk ten gevolge heeft gehad. Dat de Gev. Joseph Dozijn hier door gewond zijnde niet ver van het voors huis gevonden en geapprehendeerd is terwijl Gev, Joseph Anzée zig met de overige medepligtigen met de vlugt zoekende te redden, weldra agterhaald en al mede gevankelijk is opgebragt geworden.

18e Dat de Gev. Hendrik Tobmeijer zig ingevolge deszelvs confissien met den mede Gev. zig noemende Nicolaas Alexander in den zomer van dat zelve jaar 1801 heeft schuldig gemaakt aan het stelen van een lam uit een weide in het lage veld onder Asperen en aan Jan de Man en Jan van Someren toestendig, welk lam in gem. weide dadelijk geslagt is geworden en waar van het vleesch vervolgens door hunne geconsumeerd is. En ofschoon de mede Gev. zig noemende Nicolaas Alexander is blijven ontkennen aan het ophalen en slagten van dit lam behulpzaam te zijn geweest, zo heeft hij Gev. nogtans moeten belijden daar van, zo voor als na geweten, voorts een gedeelte van dat vleesch uit handen van de mede Gev. ontvangen en daar van mede gegeten te hebben.

19^e Dat gevangenen Hendrik Goossens en Hendrik Tobmeijer zig in den jaare 1802 in den nagt van den 27 januari hebben schuldig gemaakt aan huisbraak en het bestelen van den winkel ten huise van Claas Bomhoff te Apeldoorn, welke huisbraak en diefstal door de Gevangenen gepleegd is nadat zij te voren in dien zelvde nagt reeds beproefd hadden zulks in een ander huis en winkel te ondernemen dan waar van zij gevangenen wegens de hardheid der muur hadden moeten afzien. Dat deze huisbraak en diefstal door de gevangenen ten uitvoer gebragt is door middel van een of meer bijtels, dewelke zij confessereren ten dien einde des avonds te voren uit een aan de weg staand timmermans schuurtjen te hebben genomen waar mede zij gevangenen door de buiten muur van het gem. huis in de winkel gebroken zijn en waar uit zij een aantal winkelgoederen, meest in ellen waren bestaande, hebben gehaald en medegenomen, dewelke vervolgens door hunne verdeeld en daarna gedeeltelijk verkogt en verzet, gedeeltelijk tot eigengebruik gehouden zijn.

20^e Dat de Gevangenen Hendrik Goossens, Anthonij Albert en de zig noemende Nicolaas Alexander zig ingevolge hunne confissien met Hendrik de Bruin, Piet Hofman en hoogstwaarschijnlijk met nog een zekere hoender Kremer in den nagt van 7 april daar aan volgende hebben schuldig gemaakt aan een violente huisbraak roof en gepleegd geweld, ten huise van Gerrit van Dijk woonende in de polder Loosdorp onder Leerdam en zulks op volgende wijze. Dat de Gevangenen en verdere medepligtigen aan een dijk bij Leerdam bij eengekomen en zig van daar des nagts naar gem. woning begeven hebbende, een hunner door het water waar mede dit huis omringd was naar hetzelfde gegaan is, en van daar een bijgelegen schuit gehaald heeft, waarin zij gevangenen met dezelve medepligtigen gestapt en naar het huis gevaren zijn, dat daarop dadelijk dat huis met een kort te voren door hun afgehouden wilgenboom opengelopen en zij daar binnen gekomen zijnde, eenige hunnen zig terstond met een blank mes voor de bedstede waar in de man en vrouw sliepen geposteerd, dezelve aan handen en voeten gebonden, het gezicht bedekt en door diverse slagen telkens genoodzaakt hebben zig stil te houden, terwijl eenige anderen intusschen een in huis staande kist opengebroke en zo de daar in als diverse andere in huis gevondene goederen ingepakt hebben waarmede zij gevangenen en verdere complices zig van daar over de Linge hebben begeven alwaar deze goederen bestaande in eenige comptante penningen een paar zilvere gespen eenige mans en vrouwe klederen lijfstoebehoren en verder in eenig huisraad, door hunne onderling zijn verdeeld geworden.

21^e Dat de gevangenen Anthonij Albert en de gevangenen zig noemende Nicolaas Alexander zig volgens hun zeggen met Hendrik de Bruin en Piet Hoffman in de nagt van den 3 Maj des zelves jaars 1802 hebben schuldig gemaakt aan de huisbraak en het bestellen van den winkel ten huise van Hendrik de Graauw in het dorp Hedel in den Bommelerwaard, waar bij zij door middel van een bijtel een gat in de voormuur gebroken en daar door in de winkel gekomen zijnde uit dezelve gestolen hebben eene aanzienlijk quantiteit bombazijde diversen catoenen koussen, doeken en meer andere winkelgoederen, dewelke vervolgens onderling door hun lieden zijn verdeeld en eindelijk.

22^e Dat ook deze gevangenen Anthonij Albert en zig noemende Nicolaas Alexander in de nagt van den 10 junij 1802 weinig tijds voor hun apprehensie hebben getragt in te breken in het huis en winkel van Johannes de Smits wonende in het dorp Trigt, met oogmerk om dezelve te bestellen Dat zij gevangenen egter een aldaar reeds eenige steenen uit de voormuur met een ploegijzer, door hunne: ten dien einde van een opeen daar bij gelegen stuk lands staanden ploeg genomen, gebroken te hebben van daar zijn weggegaan of verjaagd geworden.

Dat zij gevangenen zig daarop nog in dien zelvenden nagt begeven hebben naar de Buurmalsche Water molen, dewelke door hunne is opengebroke en van waar eenige lappen zeildoek gestolen en mede genomen hebben. Boven alle welke door deze en geene dezer Gevangenen te zamen gepleegde faiten, voor eerst ten bijzonderen lasten van den eersten gev. Joseph Anzeé hier bij nog accedeert.

1e Dat hij in de zomer van den jaare 1801 naar zijn zeggen met Guillaume Dozijn en de mede gevangenen Margaretha Du Jardin eene nagt gelogeed hebbende in de schuur van de herberg Den Snippeling buiten Deventer, als toen een aldaar stand pak met lakens

door hem Gevangenen en de gemelde Guillaume Dozijn zijnde losgetornd, door hunne vervolgens uit hetzelfde een stuk wit laken is genomen, 't welk zijlieden daarna tezamen verdeeld hebben en waar van nog een gedeelte bij deze gevangenen is gevonden. En

2^e Dat hij Gev. zig in het najaar van den jaar 1801 naar zijn zeggen met zekeren Jan gewezen schoolmeester te Geffen, eenen Hendrik en een schoenmaker wonende te Dinther heeft schuldig gemaakt aan een huisbraak en het bestelen van eenen winkel te Osch, waar bij hij Gevangenen en deszelvs medepligtigen een gat in de muur hebben gebroken en zodoende in de winkel gekomen zijnde uit dezelve gestolen hebben een aantal Chitsen Catoenen, zijde stoffen en andere soortgelijke winkelgoederen, dewelke zij daar na onderling verdeeld hebben. In de Tweede plaats ten bijzonderen laste van den tweeden Gev. Joseph Dozijn, dat hij gevangenen zig zo hij confesseert, met Matthijs Joseph Delhé, Pierre Massin, Pierre Duhaj en des gevanges broeder Guillaume Dozijn in den nagt van den 15 oktober 1801 heeft schuldig gemaakt aan eene huisbraak, roof en gepleegd geweld, ten huise van zekere Fank wonende tusschen Hengelo en Oldenzaal in Overijssel, welk fait in volgenter manier is ter uitvoergebragt. Dat Gevangenen en verder medepligtigen door middel van een mes een gat in de wand naast de deur gemaakt en dezelve daar door geopend hebben. Dat zij daarop met Saphane en messen gewapend en gedeeltelijk zwart gemaakt binnens huis begeven en vervolgens alle de huisgenoten aan handen en voeten gebonden hebben voorts zommige derzelve geslagen en mishandeld ten einde hunner geld aan te wijzen, waar na zij zig van een aantal aldaar in huis gevondene goederen, meestal bestaande in een aanzienlijke som gelds een grootte quantiteit linnen, eenig goud en zilverwerk, spek en vleesch en eenig lijfstoebehoren meester gemaakt en deze roof mede genomen hebben

In de derde plaats accedeert ten bijzondere lasten van den derden Gevangenen Hendrik Goossens. Dat hij Gev. zig in de maand maj des jaars 1798 en wel volgens de confessien van den Gevangenen met Peter Loos bijgenaamd den Roden Peter en den mede Gevangenen Anthonij Albert welke laatstgenoemde, zulks egter hardnekkig is blijven ontkennen heeft schuldig gemaakt aan eene inbraak en het bestelen van den winkel ten huise van Jacob de Bruin te Hoornaar in den lande van Arkel woonagtig, waar bij hij gevangenen en verdere medepligtigen het vengster met geweld geopend en zo doende in de winkel gekomen, met dezelve eenig Catoen Cilz en kamerdoek gestolen hebben. En ofschoon deze gevangenen tot gem. open hartige confessie gebragt of anderzits heeft kunnen overtuigd worden van zig aan meer andere misdaden te hebben schuldig gemaakt, militeren nochtans tegen den zelve de vehementste prasumptien en pragnantste indien dat behalven de door dezen Gevangenen geconfisseerde menigvuldige huisbraken, roverijen en diefstallen hij Gev. gedurende deszelvs vagabonderend leven, nog een aantal andere zoortgelijke atroce en hoogst strafbare delicten heeft gepleegd.

In de vierde plaats acendeert ten bijzonderen laste van den vierden Gev. Anthonij Albert.

1^e Dat hij Gev. zig in den nagt van den 15 sept. 1795 en wel zo hij Gevangenen confesseert met zijne broeders Jan en Gerrit Albert en Willem de Haan heeft schuldig gemaakt aan een violente braak, roof en gepleegd geweld aan het Pastorije huis en de parochie kerk te Haren in den lande van Megen aan welke huis door gevangenen en zijn

medepligtigen vooraf het gootgat met een ploegijzer is open gebroken, waar door zij binnen 't huis gekomen zijnde de keukendeur in gem. huis met geweld hebben geopend.

Dat zij daarop terwijl één hunner een pistool in de hand had op den koster Peter Smits zijn toegegaan en denzelven benevens dezelve zoons en dogters op een geweldadige manier en onder diverse zwaare bedreigingen als onder anderen aan een der dogters van den coster dat haar de keel zouden afsnijden bij aldien zij niet zweeg of inval zij gewag maakte, aan handen en voeten gebonden hebben. Dat hierna in deszelve wooning eenige kisten en kasten opengebroken en uit dezelve eene aanzienlijke quantiteit goederen bestaande meestal in gemaakt gouden en zilverwerk waar van zij eenige der bewoonders onder het binden mede met geweld eenige stukken van het lijf gerukt hebben, voorts in diverse mans en vrouwe klederen en andere lijfstoebehoren, mitsgaders in eene quantiteit winkel waaren en eenig comptant geld genomen en ingepakt hebben. Na al het welk drie hunner zig naar de kerk hebben begeven en aldaar met een ploegijzer een kast opengebroken, waar uit het daar in bewaard wordende zilverwerk hebben geroofd terwijl intusschen een hunner in des kosters woning met een geweer op schiltwagt bleef hebbende hij Gevangenen zig daarna met deszelves medepligtigen van daar weg begeven, latende de bewoonders invoegen voors gebonden liggen.

2^e Dat hij Gev. voor overtuigd moet worden gehouden, dat hij zig met anderen en wel prasumptivelijk met deszelve broeder Jan en Gerrit Albert voorn. Voorts met Leendert en Hannes van Rooij en Piet van den Hogen in de nagt van den 18 jan. 1796 heeft schuldig gemaakt aan een huisbraak, roof en gepleegd geweld ten huise van Nel van Strijp wonende op Papendijk onder Geffen, waarbij de handdadigen door een zijdeur hebben weten te komen op de deel en zulks door middel van een gat in den wand te breken en daar door de pin waarmede denzelven deur gesloten was los te maken, waarna een gesloten binnen deur met geweld hebben geopend de bewoonders onder het toebrengen van eenige slagen met een sabel dewelke één hunner bij zig had, in het plegen van andere geweldenarijen aan handen en voeten gebonden en vervolgens de kasten opengebroken en uit gem. huis gestolen een aanmerkelijke quantiteit comptante penningen, diverse soorten van gemaakt goud en zilverwerk, vrouwe klederen en verder lijfstoebehoren al het welk, door hunne vervolgens onderling is gedeeld geworden welk fait den Gev. ook aanvankelijk in alle deze omstandigheden volmondig heeft beleden, dog welke confissie Gev. een geruime tijd daar na; in zo verre heeft zoeken te retracteren, dat hij daar van wel zoude hebben geweten maar dat hij in den nagt, waar in 't zelve is gecommiteerd aan het huis alwaar alle de medepligtigen waren bij een gekomen en vervolgens het geroofde hadden verdeeld, zoude zijn agtergebleven.

3^e Dat hij Gevangenen zig weijders ingevolge zijne confessien met Hendrik de Bruin Jan den Brabander en zekere meergenoemde Hoender Kremer heeft schuldig gemaakt aan eene violente roof en verregaande geweldenarijen in den nagt van 30 sept. 1801 ten huise van Arien Zwamborn, woonende aan de watermolen onder Haaften op volgende wijze gepleegd. Dat deze diefstal tusschen den Gevangenen en deszelve complices, zo als ook met den mede Gevangenen Hendrik Tobmeijer afgesproken zijnde en zijne zig ten dien einde aan het herbergje de Klomp te Kooij bescheiden hebbende alle deszelve ter voorschereven plaats ook zijn zamen gekomen uitgenomen den mede Gevangenen Hendrik Tobmeijer, de welke door een misverstand zig naar den Klomp bij Asperen had

begeven. Dat Gevangenen en verdere medepligtigen vervolgens des nagts ten huise van Arien Zwamborn voormeld gekomen zijnde en bespeurende, dat de deur van het zelve te hoog was om door Hunne opgelopen te kunnen worden, daarop voor een hunner aldaar is aangeklopt geworden. Dat als toch door een der bewoners de deur geopend zijnde, drie der medepligtigen zig in huis begeven en genaver gevraagd hebben; waar na een der zelve den persoon Gijsbert Zwamborn met een stok heeft voor de beenen geslagen. Dat deze zig daar tegens verwerende door de beide andere medepligtigen is aangevallen, die hem al mede met hunne stokken, zodanig hebben geslagen, dat hij bijna buiten kennis ter aarde is nedergevallen, waarop den zelve benevens de verdere te bed liggende bewoonders aan handen en voeten hebben gebonden en genoodzaakt hun geld en goed aan te wijzen al 't welk, bestaande meestal in een aantal mans en vrouwe klederen en verder lijfstoebehoren, voorts in diverse soorten van gemaakt goud en zilverwerk, zij dan ook uit gemelde huis mede genomen hebben na vooraf de bewoners bedreigd te hebben hun te zullen vermoorden bij aldien zij de schuldigen ontdekten of beklapten.

4^e Dat hij Gev. is medepligtig aan de volgens zijne confessie door Hendrik Bruin en Piet Hofman in den nagt van den 24 maj 1802 gepleegde inbraak en diefstal ten huize en winkel van Wouter Eerbeek te Lunteren waarbij een gat door de muur van het huis gebroken en vervolgens uit de winkel een aantal winkel goederen bestaande meestal in allen waaren, zijn gestolen geworden, en omtrent welke huisbraak en diefstal hij Gevangenen wel is blijven persisteren daar aan zelve niet handdadig te zijn geweest dog niet te min heeft moeten belijden, dat bij de daartoe door zijne gemelde complices gemaakte afspraak is Present geweest, dat zig ook met dezelve in dien nagt tot op een afstand van het voors. Huis begeven, hun aldaar ingewagt vervolgens de gestolen goederen mede gedragen en daar van al mede geprofiteerd heet.

5^e Dat hij Gev. heeft moeten belijden zig in den nazomer van den Jaare 1799 met de Gev. Hendrik Goossens, dewelke zulks egter is blijven ontkennen te hebben schuldig gemaakt aan het steelen van een paard toebehorende aan den Pastor van Beers in den Lande van Cuik uit het gemene broek aldaar 't welk te Osch verkogt en ook door den eigennaar aldaar opgespoord daar terug bekomen is. En ofschoon ook deze Gev. daar bij is blijven persisteren van zig aan geene andere dan aan alle door deze beleden misdaden te hebben schuldig gemaakt zo militeren nogtands al mede tegen denzelven dien aangaande de violentste preesumptien en pragnantste indicien, zodanig dat den Gevangenen ten hoogsten suspeet is van zig van zijne jeugd af aan en telkens wanneer zig daar toe maar eene gelegenheid opdeedt aan dieverij te hebben schuldig gemaakt, en behalven de door denzelven geconfesseerde faiten een aantal andere huisbraken, roverijen en diefstallen, waarvan zommigen met de verregaandste geweldnarigen, gepaard zijn geweest, te hebben gepleegd.

In de Vijfde plaats consteert ten bijzonderen laste van gev. Hendrik Tobmeijer.

1^e Dat hij Gev. in den jaar 1796 wanneer hij nog zeer jong was reeds door de medepligtigen die naar gevanges zeggen, bestaan zouden hebben in de persoonen van Gerrit en Jan Albert, Leendert en Hannes van Rooij, Piet van den Hogen en zekeren Fritz, gewezen justitie die naar te Nistelrooij, is mede genomen, naar en tegenwoordig geweest

is bij de in den nagt van den 1 maart 1796 ten huise van Francis Arts te Wichen gepleegde violente huisbraak en roof gepaard met het moorddadig ombrengen van den persoon van Francis Arts voormeld en andere geweldnarigen; zijnde het daar omtrent gebleken. Dat het gootgat van voormelde huis opengebroken zijnde alle de medepligtigen daar door in huis zijn gekomen uitgenomen één derzelve en deze gevangenen, dewelke buiten deze woning op schildwagt zijn gebleven. Dat de verdere medepligtigen daar op de bewoonders door zwaare bedreigingen genoodzaakt hebbende geslotene keukendeur, waar onder door hunne reeds een draagboom was gestoken, ten einde dezelve uit de hengzels te ligten, te openen, en zijl: zo doende daar binnen gekomen zijnde, dadelijk door de zelve een met scherp geladen pistool is gelost en vervolgens de persoon Francis Arts aangevallen, den welken diverse slagen aan het hoofd met een zwaar hout zijn worden toegebracht, waar door sterk bloedend ter aarde is neder gevallen, en daar na aldus reeds ter nedergeveld nog daar en boven door een der medepligtigen, terwijl de andere daarom heen stonden, met een hartsvanger of sabel, een steek is gegeven, aan welke mishandelingen deze persoon dan ook weinige ogenblikken daar na is overleden. Onder al 't welk deze gevangenen en de bij denzelve buiten staande medepligtigen midderwijl des ontlijfdens vrouw Geertruid van Hout dewelke had zoeken te ontvlugten en ten dien einde uit een der vengsters was gesprongen hebben ingehaald en onder eenige scheldwoorden weder naar binnen gesleept alwaar dezelve vervolgens aan handen voeten gebonden is geworden, terwijl de Gev. zig wederom buiten 't huis op schildwagt heeft begeven zijnde het daarop verder gebeurd. Dat door des gevangenen medepligtigen de grond binnen 't huis voor een gedeelte opgegraven, de kisten en kasten geopend van den toen reeds ziel togenden Francis Arts het aanwijzen van geld door vloeken en schelden en deszelves voormelde vrouw door slagen en bedreigingen van even als haar man te zullen omgebracht worden, gevorderd is, waar na dezelve genoegzaam alles wat behalven eenig koper, tin ijzerwerk en grove meubelen binnen 's huis draagbaar was en in eene aanzienlijke quantiteit mans en vrouwe klederen, linnen, wollen, gemaakt goud en zilverwerk, diverse winkelgoederen en eenig gereed geld bestond hebben ingepakt en zig daar mede met en benevens den Gevangenen weg begeven.

2^e Dat hij Gevangenen zig den nagt van den 13 julij 1802 met Jan van Bakel heeft schuldig gemaakt aan huisbraak, en diefstal ten huise van de gebroeders Pieter en Arij van Berkel wonende te Genderen in het Land van Heusden, alwaar door middel van een gat 't welk zij met mes en een eggentand in de zijmuur gebroken hebben, zijn in huis gekomen en vervolgens in stilte gestolen eenige klederen, linnen en andere lijfstoebehoren, mitsgaders twee paren schoenen met zilveren gespen eenig geld, een koffijketel en eenige ponden spek.

3^e Dat gevangenen met Jan van Bakel voormeld weinige dagen daar na en wel in den nagt van den 22 julij daar aan volgende opnieuw een huisbraak en diefstal heeft gepleegd ten huise van Floor Donker wonende te Neerijnen waar bij door hunne al mede door de muur van gem. huis is ingebroken en vervolgens uit hetzelve en de daar in zijnde winkel gestolen eenig koper, tin en meer andere goederen.

4^e Dat hij gev. zig om dien zelvden tijd met meergemelde; Jan van Bakel al mede heeft schuldig gemaakt aan eene huisbraak en diefstal ten huize van Anthonij van der Weide wonende te Wadenoijen werwaads hij gevangene zig met deszelves medepligtigen heeft

begeven, Vermits zijns in een ander daar bij staand huis , 't welk zijns eigenlijk hadden voorgenomen te bestellen. Ligt zagen en daar door genoodzaakt wierden van hunne eerste voornemen af te zien; zijnde zijl hierbij door het gootgat ingebroken en vervolgens door hunne uit gemelde huis in stilte gestolen eenig huisraad en andere goederen van weinig aanbelang.

Terwijl eindelijk 5^e deze gevangenen zig nog ingevolge zijn confessien

Met den dukgem. Jan van Bakel, Jan Degenhaat ook wel Jan den Duitschen genaamd en zekeren Hendricus zijnde een ketellapper te Buuren in den nagt van den 24 julij 1802 heeft schuldig gemaakt aan eene getenteerde violente roof gepaard met gepleegd geweld en mishandelingen ten huize en aan den persoon van Daniel Baron en verdere huisgenoten wonende op de Klomp onder Asperen. Waaromtrent het zo uit des Gevangenen confessien, als andere goede informatien is gebleken. Dat door deze Gevangenen en Jan van Bakel tot het plegen van dezen diefstal besloten zijnde, zijl zig vooraf naar dit huis begeven, aldaar een borrel gedronken en de gelegenheid zodoende te voren gezien hebben. Dat na vervolgens hunne verdere complices te Buuren te hebben opgezocht, van daar met des zelves des nagts aan dit huis gekomen zijnde dezen Gevangenen daarop aan het zelve heeft aangeklopt. Dat door den hospes Daniel Baron de deur geopend zijnde de Gev. met nog een zijner medepligtigen aldaar naar binnen is gegaan en jenever gevraagd heeft dat na een paar borrels gedronken te hebben de Gev. de lamp met zijn pijp heeft uitgedaan en dadelijk daarop onder een geroep van alle twintig man binnen den gem. Daniel Baron met een stok een zware slag aan het hoofd toegebracht, en denzelven daar door bedwelmd op de grond nedergevalen zijnde, vervolgens met een der andere medepligtigen handen en voeten gebonden heeft. Dat hij Gev. zig als toen met des zelves medepligtigen naar een ander vertrek begeven en aldaar de meid van het bed gesmeten en onder zware bedreigingen al mede gebonden hebbende, inmiddels de gem. Daniel Baron zijne banden losgesneden heeft en met het blanke mes in de hand de agter deur is uitgelopen, als wanneer het verder is gebeurt.

Dat deze Gev. denzelven dadelijk met een pistool en mes in de hand onder een geroep van Sta! Schelm! Of ik schiet U overhoop! En onder het ketsen met pistool, ofschoon ingevolge des Gevangenen voorgeven ongeladen en zonder steen, is agtervolgd en zulks met oogmerk, naar des gevangenen zeggen om den zelve weder in huis te brengen en zo doende te beletten om iemand ter zijner adsistentie te roepen.

Dat hij Gevangenen dien persoon ook werkelijk ingehaald hebbende den zelve dadelijk met het mes een steek agter in den rug heeft toegebracht, waarop gem. Daniel Baron zijnde blijven staan en zig zo veel mogelijk tegen de aanvallen van deze Gev. verdedigd hebbende tusschen denzelven en dezen Gev. een tijd lang is gevogten waar bij zijl elkander over en weder diverse steken en sneden hebben toegebracht tot dat deze Gev. ter aarde nedergevalen is en gem. Daniel Baron daar door gelegenheid heeft gekregen zig, hoezeer zwaar gewond verder met de vlugt te kunnen redden, waar na deze gevangenen naar de Klomp en naar zijne zig nog aldaar bevindende medepligtigen is terug gekeerd, zijnde hij Gev. vervolgens door de laatstgem. Uithoofde van zijne bekomene wonden van daar tot aan de linge weggedragen en met een schuit daar over geholpen, zonder dat wegens gebrek aan tijd uit gem. huis iets hdden kunnen mede nemen. Dat buiten alle

deze zo door des Gevangenen Confissien als met goede bewijzen gestaafde delicten door zommige der gevangenen nog andere misdaden aan de justitie zijn beleden welker bestaan, hoe zeer niet ten volomen genoeg van rechten is gebleken, egter grotendeels tot zulk een graad van waarschijnlijkheid is gebracht, dat ook daar uit de in 't algemeen tegens die der gevangenen voor handen zijnde suspicien van kwaad gedrag niet wijzig worden geaggraveerd.

Waar toe ten aanzien van den eersten gevangenen Joseph Anzée moet gebracht worden. Dat hij gevangenen omstandig heeft beleden, dat hij zig met den mede gevangenen Anthonij Albert, die zulks egter volstandig ontkend heeft, in den herfst van den Jaar 1800 heeft schuldig gemaakt aan het stelen van twee paarden uit een weide bij Boxmeer, en dat zijlieden die vervolgens hebben verkocht.

En ten aanzien van de Gevangenen Anthonij Albert en Hendrik Tobmeijer, dat dezelve beide geconfesseerd hebben. Dat zij gevangenen in den jaar 1801 van de Maaskant, waaromtrent zij voornemens waren geweest een huis te bestelen, dog van welk voornemen zij wederom hadden afgezien, gekomen zijnde in het dorp Leeuwen aldaar aan een winkel huis door de muur zijn ingebroken met oogmerk om het zelve te bestelen; dat zij Gevangenen egter bevonden hebbende die braak niet ter rechter plaatze te hebben gedaan, dit hun opzet hebben laten varen, dog in die zelfde nagt naar het huis van een schoenmaker in het zelfde dorp zijn gegaan en aldaar door een gebroken glasraam eenig leder hebben gestolen en mede genomen. Dat wijders van deze 2 gevangenen alleen de Gev. Anthonij Albert bekend heeft, dat hij in den jaar 1793 en wel kort na zijn straf in 's Bosch te hebben ontvangen met zijn broeder Gerrit Albert en Jan Hofman te Genderen een diefstal aan een bakhuis heeft ondernomen van waar zijl egter verjaagd geworden zijnde over zulks slegts zeer weinig goederen hadden bekomen; Waarbij ten aanzien van deze Gev. nog accendeert. Dat hij Gevangenen al verder beleden dog lang daar na wederom tegen gesproken heeft dat hij gevangenen op den tweeden dag na de door hem en anderen in den maand febr. 1799 gepleegde en hier voren mede gem. huisbraak en diefstal ten huize van Johannes Opreis in het kerspel Lhoo zig met eenige andere personen naar een boeren woning bij of onder Hemmen in den Ampte van Overbetuwe gelegen heeft begeven met oogmerk om de deur van dat huis op te loopen en het zelve als dan te bestelen; voorts dat hij Gevangenen met de andere medepligtigen des nagts bij het voorn. Huis gekomen zijnde, ten dien einde ook reeds een zwaar hout hadden opgevat dog dat de bewoners als toen ontwaakt zijnde zijl zig genoodzaakt gezien hadden onverrichter zaake te vertrekken.

Dat de Gevangenen Hendrik Tobmeijer ook nog bekend heeft in het voorjaar van den Jaare 1796 tegenswoordig te zijn geweest bij een huisbraak en geweldadige diefstal ingevolge des Gevangenen confessien door Gerrit en Jan Albert, Leendert van Rooij en nog twee andere gevangene onbekende personen des nagts gepleegd aan een huis, na des Gev. beschrijving bij Gemert gelegen waar van hij Gev. als toenmaals nog zeer jong geweest zijnde zig egter nog maar herinnerde dat des Gev. medepligtigen door een leeme wandt in 't huis gebroken en vervolgens de bewoners gebonden hadden terwijl hij gevangenen op schildwagt was blijven staan. Dat hij Gev. al mede heeft geconfesseerd weinige dagen daar na zig met andere en wel naar zij zeggen met Gerrit en Jan Albert, voorts Leendert en Hannes van Rooij schuldig te hebben gemaakt aan een huisbraak aan

een winkelhuis te Groesbeek, Waaromtrent Gev. bij zijne confessien heeft opgegeven dat de braak aan het gootgat geschied zijnde een of twee der medepligtigen door dat gemaakte gat naar binnen was of waren gekropen en vervolgens de deur van binnen geopend hadden.

Dat zij egter de winkel met een sterke deur afgesloten vindende en zo doende in dezelve niet hebbende kunnen komen, zig daarop naar de kelder begeven en zig aldaar van eenig brood en wijn meester gemaakt hadden, dog dat de bewoners als toen wakker geworden zijnde, hij gevangenen met alle de medepligtigen zig door de vlugt had gered.

Dat door de Gev. ook nog beleden is dat hij in het voorjaar van den jaare 1802 met Piet Hoffman door het gootgat zoude hebben aan een Goote van een boeren woning, tusschen Renswoude en Leersum gelegen en van daar gestolen eenig lijfstoebehoren benevens een roggebrood en wat vleesch.

Zijnde eindelijk door den zesde gevangenen Gerrit van Rooij nog geconfesseerde.

1^e Dat hij Gev. zig inde winter van den jaare 1798 en 1799 heeft schuldig gemaakt en wel met deszelvs vader Leendert van Rooij, Arnold van de Sande, Willem Vink, Jan Amis, Derk Krieger, Hendricus Janssen Johannes van Londen en Frans Casterman aan een huisbraak, roof en gepleegd geweld aan een huis in het Groenewoud tussen Cleve en Gennip zullende zijn gelegen waarbij den Gev. zegt op schildwagt gestaan te hebben terwijl de overige medepligtigen door het gootgat in huis gebroken waren, de lieden gebonden en de goederen bestaande in diverse mans en vrouweklederen een goud kruis en eenig geld geroofd hadden, hebbende hij Gevangenen daarna bij de verdeling de zelve voor zijne portie ongeveer zes guldens aan geld en eenige klederen bekomen.

2^e Dat hij Gev. zig met opgemelde Leendert van Rooij, Jan Amis, Nol van de Sand, mitsgaders nog met Cornelis Hartman, Jan den Brabander, zekere Vermegen van Boxmeer, zekere Peter wonende te Keppelt en de mede Gev. Anthonij Albert die zulks egter ontkent, heeft schuldig gemaakt aan eene huisbraak roof en gepleegd geweld aan een Veerhuis, 't geen Gev. beschrijft aan de Maas onder het dorp Middelaar tegenover het klooster St Agatha te zijn gelegen, waar bij hij Gev. al mede op schildwagt zoude gestaan hebben, terwijl zijn medepligtigen vooraf een boom hadden opgenomen om daar mede de deur van Gem. woning open te lopen, dan van dit voornemen wederom afgezien hebbende, daar na agter aan gem: woning door een steenen muur waren ingebroken en vervolgens naar binnen gegaan zijnde de bewoonders van dat huis gebonden en de goederen, bestaande al mede in diverse mans en vrouwe klederen, gemaakt goud en zilverwerk en eenig geld geroofd hadden, waar mede zijl zig te zamen van daar hadden weg begeven en deze goederen onderling verdeeld.

3e Dat hij Gev. zig eenigen tijd daar na met meergem. Zijnen vader Leendert van Rooij en Willem Thor heeft schuldig gemaakt aan een Violente huisbraak, roof en gepleegde geweldenarijen aan een boerenhuis, naar Gevangenen opgave den Bult genaamd één en een halv uur ongeveer van Goch gelegen, waar bij hij Gev. al mede op schildwagt zoude gestaan hebben, terwijl deszelvs medepligtigen de deur van gem. woning opengelopen, de bewoonders van dezelve gebonden en de goederen aldaar geroofd hebben; hebbende hij Gevangenen zig daar na met dezelve naar een bosch bij Cleve begeven, alwaar

vervolgens deze goederen bestaande in mans en vrouwe klederen, eenig gemaakt zilverwerk en eenig geld en spek onderling zijn vedeeld geworden.

4^e Dat hij Gevangenen zig met opgemelde zijne vader Leendert van Rooij, voorts Willem Vingerhoed en Pieter Steppelaar in den nagt van den 30 junij 1801 heeft schuldig gemaakt aan eene inbraak en diefstal ten huise van Jan Teunissen te Babeten onder Berghem, waarbij ingevolgdes Gevangenen confessien, door zijnen vader Leendert van Rooij en Pieter Heppelaar de ijzeren tralien van de kelder door een lange boom zouden open gebroken zijn en waar uit vervolgens gestolen hadden eenig vet, boter, brood en zeep, terwijl Gev. en Willem Vingerhoed daar bij op schildwagt zoude gestaan hebben; hebbende deze diefstal de apprehensie van dezen Gev. en van deszelvs complices te Cleve ten gevolge gehad dan waar van de Gevangenen destijds wegens zijne hardnekkige ontkenningen niet heeft kunnen overtuigd worden; terwijl behalven al het voorgem. Ook deze gevangenen, ofschoon hij al mede daar bij is blijven persiteren zig aan geen meerdere misdaden dan welke door hem zijn beleden te hebben schuldig gemaakt, dien aangaande nog onder de vehementste suspicien is liggende en wel in zonderheid, dat hij Gev. zig met deszelvs vader Leendert van Rooij, Cornelis Hartman en Catharina Hartman in den nagt van den 27 april 1798 heeft schuldig gemaakt aan een inbraak en diefstal ten huise en winkel van Albert Vlaskamp wonende te Olst in Overijssel, ten welke zaake hij gevangenen en verdere prasumtieve complices destijds te Elburg geapprehendeerd en vervolgens naar Zwolle gevankelijk is overgebracht dan van welk fait geen hunner destijds heeft kunnen overtuigd worden gelijk hij gevangenen ook daaromtrent alsnog bij de ontkenntenis is gebleven. En aanbelangende de 10^e. 11^e, 12^e, en 13^e, gevangenen is het daaromtrent zulks. Dat de tiende Gevangenen Anna Maria Kerssemeijer na in den aanvang haar tegenwoordige detentie niet allen haren naam en zig onder valsche naam van Johanna Schink op gegeven, maar de justitie ook gedurende een geruime tijd met andere onbeschaamde ten genen te hebben opgehouden, eindelijk heeft beleden zo als ook bovendien genoegzaam consteert. Dat zij Gev. reeds in den jaare 1782 bij Sententie van den Gerichte van Zaltbommel tot een confirament van 10 jaaren in het Provinciale Tuchthuis en een bannisement gedurende haar leven lang uit den Ampte van Bommel. Thielre en Bommeler Waarden is gestraft geworden, ter zaake zij Gevangenen zig als toen reeds had schuldig gemaakt aan een zwervend vagabonderend leven en zig daar bij ook had opgehouden bij een bende landlopers en gauwdieven, waar onder zekere Willem Meijer, met wien zij Gev. destijds in concubinaatschap leefde en door welke bende een aantal diestallen gepleegd was, waar van zij Gev. niet alleen geweten en geprofiteerd, maar bij zommige van de welke zij Gev. ook zelfs geadsisteerd had. Dat zij Gev. na deze voornoemde straf te hebben ondergaan geobtineerde afslag van den jaaren in den jaar 1788 uit uit haar cofinement ontslagen zijnde, in plaats van daar door tot eene betere en eerlijke levenswijs gebragt te zijn al aanstonds haar vorig misdadig leven heeft hervat. Waaromtrent zij Gevangenen in het bijzonder heeft moeten belijden, dat dadelijk, na gem. haar ontslag uit het tuchthuis dan eens alleen, en dan eens in gezelschap van andere vagebonderende lieden al bedelende en met eenige kleine negotie in zonderheid in de Majorije van 'S Bosch en in het Brabandsche het land rond gezworen hebbende in de laatst gem. streken al aanstonds in kennisse is geraakt en vervolgens in ontugt geleefd heeft met zekere Piet Broekers, zijnde een keizerlijk soldaat. Dat deze persoon gesneuveld zijnde zij gevangenen, na van den zelve in onecht gekraamt te hebben, zig

wijnig tijds daar na vervoegd heeft bij den mede Gev. Anthonij Albert met welke zij tot voor ongeveer 4 jaaren, als wanneer beide Gevangenen voorgeven te zamen getrouwd te zijn, in cocubinaatschap geleefd en voorts als man en vrouw, dan eens alleen en dan weder in gezelschap van een of meer van zijne misdadige complice en dezelve r vrouw of bijzitten tot op den dag van haare apprehensie, met overtreding zelfs van het aan haar opgelegde bannissement gevegebondeerd heeft; bekennende zij Gev. in al dien tijd geene kostwinning gehad en alleen geleefd te hebben van 't geen zij met bedelen bekwam en in de laatste tijd hare kinderen met spelen op een viool en trom verdiende; voorts van het geen de mede Gevangenen Anthonij Albert haar van tijd tot tijd gebradt had, terwijl de kleine negotie, dewelke zij Gev. zelfs nu en dan bij zig gedragen heeft alleen ten oogmerk had om onder dat voorwendsel met minder vrees voor de justitie dienaars het Land te kunnen rondlopen. Bij al 't welk zij Gevangenen al verder heeft moeten belijden. Dat zij Gev. die tijdes de mede Gev. Anthonij Albert in den jaare 1792 bij den Bosch is geapprehendeerd geworden, ter zaake aan de destijds door denzelven en andere complices te Geffen gepleegde diefstal reeds een tijd lang met denzelven gelopen had, aldaar mede dier tijd is gearresteerd geweest, dan dat zij Gevangenen de justitie misleid en voorgewend hebbende Maria van Veen genaamd en een Pruisische soldaten vrouw te zijn, voorts dat zij geene kennis aan den persoon van Anthonij Albert of zijne destijds mede gearresteerde complices had, zulks ten gevolge gehad heeft dat zij Gev. weinig dagen daar na uit haare gevangenis ontslagen; waar na zij Gev. gedurende de detentie van den mede Gev. Anthonij Albert alleen was blijven rondzwerven, tot dat deze aldaar gestraft en ontslagen zijnde zig weinig tijds daar na weder bij Gev, vervoegd had.

En ofschoon zij Gev. niet heeft kunnen overtuigd worden zelve wederom eenige dieverije gepleegd te hebben of aan de menigvuldige huisbraken en diestallen dewelke door den mede Gevangenen Anthonij Albert en verdere complices gepleegd zijn, of aan eenige deszelve handdadig geweest te zijn of daar bij geadsisteed te hebben, zo is het nogtands uit des Gevangenen eigen confessien evident, dat zij Gev. niet alleen in het algemeen eene volkomene kennis gedragen heeft van de misdadige en hoogst strafbare levenswijze van gem. Anthonij Albert en verdere complices, dat zij Gevangenen zig dezelve heeft laten welgevallen dat zij daar in mede haar bestaan heeft gevonden, maar heeft zij Gevangenen in het bijzonder ook moeten confesseren van een aantal door denzelven en verdere complices gepleegde huisbraken en diefstallen, geweten te hebben, bij de afspraak daar toe present geweest te zijn, na de volbrenging derzelve door het verbergen, verkopen of verzetten der gestolene goederen tot de volvoering dier faiten gecoöpererd en daar van geprofiteerd te hebben. En hoezeer deze Gevangenen deze haare bijzondere mede wetenschap slegts tot een bepaald getal, der door den mede Gevangenen Anthonij Albert geconfesseerde faiten heeft willen bepalen en zig ten aanzien van een aantal anderen heeft tragten te exculperen, zo moet deze Gev. nogthans, zo uit hoofde van haare eigene confessien en de confessien van den mede Gev. Anthonij Albert en andere mede gevangenen als uit hoofde van de bij haar gevondene en door den mede Gev. Anthonij Albert als bij eenige andere diefstallen gestolen, opgegevene en ook door de eigenaren erkende goederen en uit hoofde van der gevangenen onbeschaamde leugenen, waar mede zij bij cotinuatie de justitie dien aangaande heeft zoeken te misleiden, benevens andere bijkomende overtuigende omstandigheden naar gronden van rechten voor overtuigd gehouden worden van niet alleen van de door haar geconfesseerde

faiten, maar van meest alle de door den mede Gev. Anthonij Albert gedurende den tijd dat zij Gev. met den zelven gevagenbondeerd heeft, gepleegde huisbraken en diefstallen geweten en daar van willens en wetens geprofiteerd te hebben; Terwijl zij Gev. daar en boven onder vehementste suspicien is leggende van zelve eenige der door den mede Gev. bestolene huizen vooraf bespied, de gelegenheid daar van aangewezen en de mede Gevangenen tot het bestelen derzelve aangezet te hebben.

Dat wijders de elfde Gevangenen Margaretha Du Jardin bijzit van den eersten Gevangenen Joseph Anzée heeft beleden.

Dat zij door het vroeg afsterven van haare ouders bij haare Moeij te Freux in Luikerland groot gebragt zijnde, dezelve ongeveer zes jaaren vóór haare apprehensie na te voren reeds van een Fransche militair in onecht gekraamd te hebben, heeft verlaten en zig met eene kleine negotie van schaaren en messen aan het rond reizen begeven. Dat zij Gev. daarop in den zomer van den jaare 1798 te Oosterhout met eenige andere vagabonderende vrouwspersonen geapprehendeerd zijnde, vervolgens aldaar wegens haar rondzwerven zonder van een behoorlijke pas te zijn voorzien, uit het Departement Braband gebannen en over de grenzen is gebragt geworden.

Dat zij Gev. des niet tegenstaande hare vorige levenswijze dadelijk hervat hebbende, kort daar na den mede Gevangenen Joseph Anzée te Geldrop in de Majorij van 'S Bosch aangetroffen en met denzelven, zo binnen deze Republieq als elders, daar in tot op den dag van haar apprehensie gecontinueerd heeft. En ofschoon zij Gevangenen daar bij hardnekkig is blijven persisteren dat zij met den mede Gev. Joseph Anzée te Luik zoude getrouwd zijn zo is nogthands uit de confissien van den laatstgem. Gevangenen en andere ingewonnen informatien gebleken, dat zij Gev. daar in de justitie heeft zoeken te misleiden. Gelijk zij Gev. al verder de onbeschaamdheid gehad heeft van tegen waarheid vol te houden, dat zij Gevangenen gem. haare bijzit niet dan onder den naam van Jacob Hermans zoude kennen niet alleen, maar ook dat zij Gev. geheel onkundig zoude geweest zijn van de door denzelven geconfesseerde en alle gedurende haare verkering met denzelven gepleegde menigvuldige huisbraken, roverijen en diefstallen en zulks niet tegenstaande het uit eenparige en ten deele aliunde geverifieerde beschuldigingen van divers mede Gevangenen gebleken is, dat zij Gev. althands van eenige derzelve eene volledige kennis gehad heeft niet alleen, maar ook door het verkopen van de gestolene goederen, daartoe gecoöpererd en vervolgens daar van geprofiteerd heeft, terwijl daar en boven de onwaarheid van deze door haar Gevangenen voorgewende onschuld gedeeltelijk door confessien van den mede Gev. Joseph Anzée zelve en gedeeltelijk door haare ontkenning van een aantal door denzelven geconfesseerde en aliunde bewezen omstandigheden, door grove leugenen, waarmede zij Gev. de justitie zo daar omtrent als ten aanzien van diverse bij haar gevonden door den mede Gev. Joseph Anzée als gestolen opgegevene en ook door de eigenaren als zodanige erkende goederen, heeft zoeken te misleiden en door een aantal andere ten processe voorkomende overtuigende omstandigheden ten vollen is komen te consteren; waar door dan ook de Gevangenen niet tegenstaande haare hardnekkige ontkenningen naar gronden van rechten voor overtuigd moet gehouden worden, van niet allen kennis gedragen te hebben van het door haaren bijzit gehouden hoogst misdagig levens gedrag maar daartoe ook door het aannemen en verkopen van de gestolene goederen gecoöpererd en daar van geprofiteerd te hebben.

Gelijk zij Gevangenen daar en boven uit aanmerking van haar te voren gehouden levensgedrag en van haare verregaande hardnekkigheid voor een aller gevaarlijkst vrouwspersoon moet gehouden worden.

Dat de twaalfde Gevangenen Margaretha Glezar heeft beleden, dat zij Gev. haare geboorteplaats niet kunnende opgeven, zedert haare eerste jeugd met haare ouders in Tienen en Brussel successivelijk gewoond en aldaar met werken den kost zoude verdiend hebben en dat voorts zij Gev. na in onecht te hebben gekraamd voor ongeveer 10 of 11 jaaren met den mede Gevangenen zig noemende Nicolaas Alexander te Brussel zoude zijn getrouwd. Dat zij Gev. nogthans onder geene geringe verdenking is liggende van daar omtrent inzonderheid ten aanzien van haar voormelde huwelijk met den mede gevangenen en ten aanzien van des laatstgemelde rechte naam de justitie alsnog te hebben misleid, gelijk zij Gev. hebbende beleden reeds voor een geruime tijd te Brussel geduurende den tijd van drie maanden gevangen geweest te zijn hoezeer zij Gev. voorgeeft daar voor nimmer eenige reden te hebben geweten, daar en boven niet vrij van alle Suspicie is van zig destijds reeds aan eenig misdrijf te hebben schuldig gemaakt en als toen daar voor te zijn gestraft geworden. En ofschoon zij Gev. van dit een en ander naar gronden van rechten niet heeft kunnen overtuigd worden, zo heeft zij Gev. nogthans wijders moeten belijden. Dat zij Gev. nadat zij met den mede gevangenen zig noemende Nicolaas Alexander zoude getrouwd zijn, met den zelven Brussel verlaten en zig aan een vagebonderend leven heeft overgegeven,; en dat zij Gevangenen des wegens diverse malen in handen der justitie geweest is en zelfs ter dier zaake in een nabij Breda gelegen dorp met een bannissement gestaaft en over de grenzen gebragt zijnde geworden des niet tegen staande tot op den dag van haare apprehensie dan eens alleen met den voorm. Mede Gev. en dan eens met andere vagebonderende personen daar in gecontinueerd en zig daarbij gedeeltelijk en meestal met bedelen erneerd heeft. Gelijk zij Gev. al mede na daar omtrent de justitien een geruime tijd lang met diverse leugenen te hebben opgehouden niet heeft ontkennen.

Dat de mede Gevangenen zig noemende Nicolaas Alexander bij herhaling aan haar Gev. nadat hij zig te voren van haar geabsendeerd had en daar bij des nagts van haar Gev. was weg gebleven, diverse goederen heeft gebragt; dat zij Gev. wetende dat de mede Gevangenen voornoemd geen geld bezat om zodane goederen te kopen daarom ook al aanstonds vermoed had, dat dezelve door hem op geen eerlijke wijze waren bekomen en dat zij gevangenen des niet tegenstaande dezelve naar zig genomen en gedeeltelijk verkogt gedeeltelijk voor haar eigen gebruik geïmploijeerd heeft. En ofschoon zij Gevangenen daar bij is blijven persisteren nimmer eenige directe kennis gedragen te hebben van de door den mede Gev. zig noemende Nicolaas Alexander gepleegde huisbraken en diefstallen zo is het nogthans uit de confessien van dezen mede Gev. gebleken. Dat zij Gev. bij het ontvangen van eenige goederen uit handen van den mede Gevangenen Zig noemende Nicolaas Alexander door den zelven is geïnformeerd geworden dat deze door hem waren gestolen, gelijk ook diverse daar bij zo voor als na plaats gehad hebbende omstandig heden, mitsgaders de boven gem. Confissien van deze Gev. zelve, de menigvuldige leugenen waar mede deze Gevangenen het gedrag van voornoemde mede Gev. en haar eigen schuld heeft zoeken te verbergen en opzigtelijk diverse bij haar gevonden en voor gestolene erkende goederen de justitie heeft zoeken te

misleiden, de overtuigendste bewijzen hebben opgeleverd, dat zij Gevangenen al mede niet alleen eene volkomen kennis heeft gedragen, dat voormelde mede Gev. zig aan het plegen van diefstallen schuldig maakte, maar dat zij Gevangenen daar toe ook door het verkopen van eenige gestolen goederen willens en wetens heeft gecoöpererd en daar van geprofiteerd.

Terwijl het eindelijk ten aanzien van de dertiende Gevangenen Elisabeth van Doll is gebleken. Dat zij Gevangenen in den jaare 1794 met den al nog voortvluchtige Derk van Hout bijgenaamd Poelle getrouwd zijnde en in den beginne te Helmond gewoond en aldaar ingevolge des Gevangenen confessie met het linnen weven en al mede met het geen voorn haren man met bedelen bij een zamelde geleefd hebbende, het daarop is gebeurd, dat voormelde haaren man in den jaare 1797 te Aarle-Rixtel als een suspeet persoon en mede wegens bedelarije geapprehendeerd is geworden vervolgens, nadat hij aldaar gedurende zijne detentie had beleden zig aan diverse diefstallen en inbraken te hebben schuldig gemaakt, van daar naar 's Bosch is getransporteerd, met dat gevolg nogthans, dat hij eenigen tijd daar na aldaar uit zijne gevangenis ontvlugt zijnde op den 12 november 1799 bij sententie van schepenen van 's Bosch, ter zaake van gewelddadige inbraak en differente diefstallen voor altijd uit de stad en Meijerije is gebannen geworden. Dat des Gevangenen man daar door genoodzaakt zijnde zig van zijne vorige woonplaats te verwijderen, zij Gev. uit hoofde van dien vervolgens in den zomer van den jaar 1800 al mede haar geboorte plaats verlaten en zig met haar man en kinderen naar Emmerik begeven heeft. Dat zij Gev. aldaar met den zelve tot haare apprehensie gewoond en zig ingevolge haare confessie ten dele met werken en ten dele met het geen zij en haar man met bedelen verdiende exneerd hebbende, des Gevangenen man in tuschen ook aldaar zijn vorig misdadig levensgedrag hervat en gedurende dien tijd inzonderheid in den winter van den jaare 1801 zig met eenigen der thans mede gevangenen heeft opgehouden en zig zo met dezelve als afzonderlijk aan het plegen van dieverijen heeft schuldig gemaakt. En ofschoon zij Gev, niet heeft kunnen overtuigd worden eenige wetenschap gedragen te hebben van door haaren voormelde man te voren geconfisseerde en gedurende zijn verblijf te Helmond gepleegde diefstallen veel min daartoe gecoöpererd of daar van geprofiteerd te hebben, waaromtrent zij Gev. egter onder geene geringe suspicien is liggende, zo heeft zij Gev. nogthans moeten avouëren gedurende haar mans voors detentie en ook na deszelves evasie uit de gevangenis daarvan geïnformeerd te zijn geweest. Gelijk zij gevangenen ten aanzien van haar mans laatstelijk te Emmerik gehouden gedrag al mede niet heeft kunnen ontkennen, dat hij zig in zonderheid in het laatst van den jaare 1801 gedurig bij nacht en ontijd van huis begaf en te huis komende diverse goederen mede bragt, zodanig dat zij Gev. dieswegends zelve kwade gedagten tegen hem had opgevat. En alhoewel zij Gev. niet tegen staande deze haare confessie ook daar bij is blijven persisteren geene directe kennis van de destijds door haaren man gepleegde diefstallen gedragen te hebben, zo is het nogthands ten laste van deze Gev. gebleken, dat niet alleen eenige gestolene en door eigenaren erkende goederen in de woning van deze Gev. op verschillende plaatzen zijn gevonden, maar ook, dat zij Gev. door haare menigvuldige leugenen, variatien en contradictien, zo daaromtrent als omtrent diverse andere ten hare laste voorkomende beschuldigingen de duidelijkste blijken aan den dag gelegd heeft van zig zelve ten kosten van de waarheid te hebben willen exculperen. Door welk een en andere, gevoegd bij de verdere praquante suspicien de

welke boven dien ten processe ten bezwaren van deze Gev. zijn voorgekomen, zij Gevangenen dan ook al mede naar gronden van rechten voor overtuigd moet gehouden worden van niet allen van de voorschreven misdadige levenswijze van haare man kennis gedragen en dezelve althands stilzwijgende goedgekeurd, maar ook daar van geprofiteerd te hebben.

Het voorschreven Hoff,

Alles overwogen in naam en van wegens het Bataafsche Volk

Verklaart de negen eerste Gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn, Hendrik Goossens, Anthonij Albert, Hendrik Tobmeijer, Gerrit van Rooij en den zig noemende Nicolaas Alexander, Daniel Couwe en Joseph Prud'homme vervallen te zijn in de Pöene van rechten en hun leven te hebben verwerkt; Dezelve wijders condemnerende omgebracht te worden ter plaatze daar men gewoon is criminele justitie te doen en de drie eerste gevangenen Joseph Anzée, Joseph Dozijn, en Hendrik Goossens om, nadat de executie aan den vierden, vijfden, zesden, zevenden, achtsten en negenden Gevangenen zal zijn volbragt, aldaar en wel eerstelijk den Gev. Hendrik Goossens na den zelve den Gevangenen Joseph Dozijn, en dezen den Gev. Joseph Anzée door de scherprechter ieder op een kruis gebonden, halv gewurgd, de leden gebroken en door een slag op de borst van het leven ter dode gebragt te worden, de zes volgende gevangenen Anthonij Albert, Hendrik Tobmeijer, Gerrit van Rooij, de zig noemende Nicolaas Alexander, Daniel Couwe en Joseph Prud'homme om aldaar en wel eerst den Gev. Joseph Prud'homme, daarna den Gev. Daniel Couwe vervolgens den Gev. zig noemende Nicolaas Alexander wijders den Gev. Gerrit van Rooij na den zelve den Gev. Hendrik Tobmeijer en eindelijk den Gev. Anthonij Albert door den scherprechter met de koorde gestraft te worden, dat er de dode na volgt.

En belangende de vier laatste Gevangenen Anna Maria Kerssemeijer, Margaretha Du Jardin, Marguerite Glezar en Elisabeth van Doll condermineert dezelve om al mede gebragt te worden ter plaatze daar men gewoon is criminele justitie te doen en, de tiende Gev. Ana Maria Kerssemeijer om aldaar na de executie der negen eerste Gevangenen te hebben aanschouwen aan een paal van de Galg gebonden door den scherprechter zeer strengelijk met roeden te worden geselsd. De elfde en twaalfde gevangenen Margaretha Du Jardin en Marguerite Glezar, om des gelijke voorsch. Executie aan te zien en vervolgens aan een paal van de Galg gebonden door den scherprechter met roeden te worden gegeesseld, voorts de tiende gevangenen Anna Maria Kerssemeijer om voor den tijd van 30 de elfde gevangenen Margaretha Du Jardin om voor den tijd van vijftien en de twaalfde Gev. Marguerite Glezar om voor den tijd van zes jaaren in het Departementaal Tuchthuis te worden geconfineerd om aldaar met haar handen werk den kost te winnen; de voorschreven drie gevangenen wijders na expiratie van dezelve confinement voor al haar leven bannende uit dit gehele Departement, bij pöene van zwaarder straffen inval één haarer hier er immer wederom daar binnen mogt gevonden worden.

En eindelijk der dertiende Gevangenen Elisabeth van Doll om, met roeden omhangen de executie van alle de Gevangenen aan te zien; dezelve wijders voor al haar leven

bannende uit dit gehele Departement bij poene van zwaarder straffen inval immer wederom daar binnen mogt worden gevonden.

Gedaan en gearresteerd in den Raad van het Departementaal

Gerichts Hoff van Gelderland te Arnhem 3 december 1803

Bron: Gelders Archief: toegangsnummer 0124 - [inventarisnummer 4815](#), scans 50 t/m 93